Bilinmeyen

İNSAN BEYNİNİN, UZAYIN VE ZAMANIN

DÜNYASI

300 TL. (KDV dahil)

43

Dev yeraltı ülkesi: Agarta
Dünyayı değiştirebilirdi...
Mısır'ın kayıp kitabı: Toth
Eriyen canavarlar
Periler televizyonda

KARACAN

OLAY YARATACAK KASET
RUHLARIN SESİ
4 KUPONLA BEDAVA

Bilinmeyen

İNSAN BEYNİNİN, UZAYIN VE ZAMANIN

DÜNYASI

İçindekiler

	Sayfa
DÜNYAYI DEĞİŞTİREBİLİRDİ...	**1009**
ERİYEN CANAVARLAR	**1013**
Periler **PERİLER TELEVİZYONDA!**	**1016**
Zaman kaymaları **"BOMBARDIMAN UÇAKLARININ SESLERİNİ DUYUYORDUM"**	**1020**
Gizemli kitaplar **MISIR'IN KAYIP KİTABI: TOTH**	**1024**
DEV YERALTI ÜLKESİ: AGARTA	**1029**

Gelecek sayıda

Gizemli bilim, simya

Herhangi bir maddeyi altına dönüştürmek gerçekten mümkün mü? Birkaç yüzyıl önce bazı simyagerler bunu başardıklarını öne sürüyorlardı.

Sayfa: 1033

Kurtadamlar

Dünyanın çeşitli yörelerinde, bazı insanların biçim değiştirerek kurt haline geldiklerine ilişkin sayısız söylence var. Tüm bunlar yanılgı mı, yoksa gerçek mi?

Sayfa: 1041

Eksik sayılarınızı tamamlayın

Herhangi bir nedenle edinemediğiniz eksik sayı isteklerinizi 300 TL'lik posta pulu karşılığında yayınevimizden temin edebilirsiniz.

Dileyen okurlarımız fasikülleri tek tek isteyebilecekleri gibi, ilk üç cildi ciltlenmiş olarak talep edebilirler. Her cildin fiyatı 4750 TL'dir. Tutarı posta havalesiyle ya da T. İş Bankası Cağaloğlu Şb. 20 no'lu hesabımıza gönderebilirsiniz. Postane ya da bankadan aldığınız makbuzun aslı ya da suretini aşağıdaki kuponla yayınevimize ilettiğinizde, istediğiniz fasikül ya da ciltler derhal adresinize postalanacaktır. 1000 TL'ye kadar olan istekleriniz için posta pulu gönderebilirsiniz.

İstek sahibinin:
Adı, soyadı: .....
Adresi: .....
.....
.....

İstenen fasikül sayıları: .....
.....
.....

Cilt sayıları:
1. cilt (1-12) ☐
2. cilt (13-24) ☐
3. cilt (25-36) ☐

Tutarın gönderim şekli:
Posta pulu ☐
Posta havalesi ☐
Banka havalesi ☐

Bilinmeyen her hafta 3 okuruna 3 fotoğraf makinesi veriyor

Uzun süredir devam ettirdiğimiz bedava bilgisayar kampanyasından sonra, şimdi de bedava fotoğraf makinesi veriyoruz. Her hafta üç okurumuza dağıtacağımız fotoğraf makinesi GOKO UF2. GOKO UF2 enstantane ayarını, diyafram ayarını, metre ayarını kendisi yapan, hatta filmi bile kendisi çeviren "dünyanın en akıllı fotoğraf makinesi". 7'den 70'e hemen herkesin rahatlıkla kullanabileceği özellikte. Kendinden elektronik flaşlı GOKO UF2 ile hayatınızın tatlı anlarını yıllarca albümlerinizde saklayabilirsiniz.

NASIL KATILACAKSINIZ

Aşağıdaki kuponu 5 Kasım 1985 Salı günü elimize geçecek şekilde adresimize gönderin. Yapılacak çekilişte kazanan okurumuzun adını 49. sayımızda açıklayacağız.

BİLİNMEYEN
GOKO UF2
fotoğraf makinesi çekilişi 4
Basın Sarayı, Cağaloğlu/İstanbul

ADI-SOYADI: .....
MESLEK: .....
YAŞI: .....
ADRES: .....
.....

4. ÇEKİLİŞ

COMX 35 KAZANAN BEŞİNCİ OKURUMUZ KADRİ ÖNGEN

BİLİNMEYEN COMX 35 bilgisayar çekilişlerinden beşincisi 2 Ekim Çarşamba günü yapıldı. Onur Sok. 14/3 Maltepe - Ankara'dan Kadri Öngen, COMX 35 bilgisayar kazanan beşinci okurumuz oldu.

BİLİNMEYEN ■ Cilt: 4 ■ Sayı: 43 ■ Fiyatı: 300 TL. (KDV dahil) Kıbrıs'ta 370 TL.

KARACAN YAYINLARI A.Ş. adına sahibi: ALİ KARACAN ■ YÜRÜTME KURULU: ALİ SAYDAM ■ ENGİN KÖSEBAY ■ OĞUZ DEMİRCİOĞLU ■ ÖZHAN KÜÇÜKTOPUZLU
YAZI İŞLERİ: Genel Yayın Yönetmeni: ALİ SAYDAM ■ Yazı İşleri Müdürü: FAİK AKIN ■ Yazı İşleri Müdür Yardımcısı: ERCAN ALTAZLI ■ YAYIN KURULU: Ata Nirun, Cem Çobanlı, Prof. A.J. Ellison, Dr. J.Allen Hynek, Brian Inglish, Colin Wilson ■ Ankara Temsilcisi: ÖNDER ŞENYAPILI ■ İzmir Temsilcisi: ERKAN SEVİNÇ
İDARE: Genel Koordinatör: OĞUZ DEMİRCİOĞLU ■ Mali Koordinatör: ÖZHAN KÜÇÜKTOPUZLU ■ İlan ve Halkla İlişkiler Müdürü: ESER NOYAN ■ Satış Müdürü: DÜNDAR INCESU
TEKNİK: Art Direktör: ERTAN GÖKEMRE ■ Teknik Müdür: NURETTİN ÖZAKSEL ■ Teknik Müdür Yardımcısı: M. SABİT UÇUK ■ Düzelti Servisi Şefi: SERRA TÜZÜN ■ Dizgi-Pikaj-Montaj: KARACAN YAYINLARI ■ Renk ayrımı: ORBİS-LONDRA, ÇALİ GRAFİK-İSTANBUL ■ Baskı: HÜRRİYET OFSET A.Ş. HALKALI/İSTANBUL ■ Adres: BİLİNMEYEN, Basın Sarayı|34410 Cağaloğlu/İstanbul. P.K. 1134 34437 Sirkeci/İstanbul. Tel: 527 00 34 - 526 69 00 Telex: 23360 ■ Ankara Bürosu: Tunus Cad. 6/4 06640 Bakanlıklar/ANKARA Tel: 18 20 15 Telex: 42512 MİLT TR ■ İzmir Bürosu: 1379 Sok. 59/215 35210 Alsancak/İZMİR Tel: 13 73 91 Telex: 52651 MİLT TR ■ Abone yıllık (52 sayı) 11.400 TL, 6 aylık 6.000 TL. ■ Posta ücretleri yayınevimize aittir. (Abone ücretleri posta havalesiyle gönderilebileceği gibi İş Bankası Cağaloğlu/İstanbul Şubesi nezdindeki 20 no'lu hesabımıza yatırılabilir).

© Copyright: Orbis Publishing Ltd. London, England ■ Türkiye'de yayın hakkı: KARACAN YAYINLARI

Avcunda ampul yakan dahi: Tesla

Dünyayı değiştirebilirdi

Elektrik enerjisini dize getiren mucit diye bilinen Nikola Tesla, bugün bile bulguları anlaşılmayan bir mucit. Kablo kullanmadan, uzaktan kumandayla yaptığı gösterilerine bilimsel bir açıklama bulunmadığı için, gezegenlerin bilinmeyen güçlerinden yararlandığı ileri sürüldü. Hiçbir mucit onun kadar ihmal edilmedi. Eğer sırlarıyla birlikte ölmeseydi, modern dünyanın şimdiki görünüşü çok daha değişik olabilirdi. Aşağıdaki yazıda, bu sessiz darbeyi gerçekleştiren gizemli mucit inceleniyor.

7 OCAK 1943 AKŞAMI Manhattan'daki "New Yorker" otelinin bir odasında 86 yaşında kimsesiz birinin öldüğü bildirildiğinde FBI ajanları, odada bulunan yazılı herşeyi toplamak üzere içeri doluştular. Küçük bir kasada bulunan bütün kâğıtlara hükümet adına el koyarak ,bunların çok gizli bir silahın ayrıntısı olabileceğini söylediler.

Nikola Tesla, başarılı bir mucit ve eşsiz bir bilim adamıydı. Nobel ödülünde hakkının yendiğine inanılıyor. Birçok parlak buluşunun yanı sıra, endüstrinin can damarı olan alternatif akım jeneratörünü gerçekleştirdi (altta).

Bu kimsesiz adamın adı **Nikola Tesla** idi. **Edison** ile çağdaştı. Hatta bir süre ortaklık bile yapmışlardı, her ikisi de elektrik mühendisiydi. Buna rağmen, Amerikalı olan **Edison'** un ünü onunkini örtmüştü. Oysa Tesla, çoğu Amerikalı gibi göçmendi ve kendi yurdundan kopmuştu. Tesla'nın sayısız buluşlarından sadece birine onun adı verildi: Tesla Bobini... Oysa, şimdi şehir cereyanı dediğimiz alternatif akımdan başlayarak, sayısız elektronik malzemenin bulucusu olan Tesla,çağının çok ilerisinde bir elektrik mucidiydi.

Amerika'ya göç ediyor

Tesla hakkında söylenecek çok şey var. 1884' te Amerika'ya göçtüğünde cebinde sadece 4 sent vardı. Valizinde ise elbise gibi alışılmış şeyler yoktu. Belgrad ve Paris'te yazdığı kâğıtlar vardı. Ayrıca kendisinin yazdığı bir şiir kitabı ve uçan bir makinenin planlarını içeren projeler, onun kişisel eşyasıydı.

Olağanüstü bir elektrik mühendisi

Ama onun aklındaki ayrıntılı plan,çok-fazlı alternatif akım jeneratörünün bu ülkenin imkânlarıyla gerçekleştirilmesiydi. Gerçekten de bu proje, 1895 yılında Niagara çağlayanı, hidroelektrik projesine uyarlandı. Böylece endüstriyel iş makinelerinin çığrını başlatmış oluyordu. Ünlü İngiliz fizikçisi **Lord Kelvin,** onun için şöyle diyordu: *"Tesla, çağdaşlarına tepeden bakacak kadar ileri düzeyde bir elektrik mühendisi. Bu konuda insanlığın tarih boyunca verdiğinden daha çok bilgiyi tek başına bir çırpıda yazdı."*

Edison ile çalışıyor

New York'a yeniden döndü ve Edison için çalıştı. O sıralarda 24 değişik dinamo keşfetti. Bir ara Edison'un ortağı bile oldu. Fakat, ikisinin zirve savaşı 1887 Nisan'ında ilişkilerinin kopmasıyla son buldu. Aynı yıl Tesla,

kendi adına laboratuvarını kurdu.

İlk olarak, Edison'un bulduğu DC (doğru akım) yöntemini rafa kaldıracak olan AC (alternatif akım) yöntemini dünyaya tanıttı. Bu çok ucuz, çok kullanışlı ve halen dünya şebekeleri için geçerli tek sistemdir. Bir yandan da çok kısa bir zamanda 30'dan fazla yeni buluşun patentini aldı.

Haksızlığa uğruyor

Fakat şanssızlık ve haksızlık yakasını bırakmayacaktı. Başarısının bedeli olarak kıskanılıyordu. Bir kaza süsü verilerek bütün yazdığı notlar ve projeler çalındı ya da imha edildi.

Bütün bunların bir de politik yanı vardı: Onun başarısından hiç söz edilmek istenmiyordu, isminin çok az geçmesine çaba gösteriliyordu. Edison ve Marconi gibi Amerikalılara jest olsun diye, Tesla'nın sayısız buluşu reklam edilmiyordu. O hale sokulmuştu ki kendi buluşlarına bile sahip çıkamıyordu. Birileri onun bulduklarını kullanıyor ve kendileri bulmuş gibi davranıyorlardı. Üstelik çalışmaları için çok seyrek kredi bulabiliyordu. Kuşkusuz o Marconi'den bağımsız olarak, radyo devrelerini ve dolayısıyla radyoyu bulmuştu. Fakat ikisinin aynı anda konuyla ilgilenmeleri işleri karıştırdı. Sonunda mahkemelik oldular ve Amerikan Yüksek Mahkemesi, radyoyu bulanın Marconi olduğuna karar verdi. Çünkü bu ünlü adam, o yıl ölüm döşeğindeydi.

Sayısız buluşları var

Radyo bir yana, o güne kadar sadece teorik olmaktan ileri gitmeyen katot ışınlarını uygulamaya koymuştu. **Röntgen**'in bulduğu X ışınlarını tıp için kullanılır bir aygıta dönüştürdü. Morötesi dalga boylarından türlü aygıtlar yaptı. Bunlara uzaktan kumanda etmek için türlü teknikler buldu. Daha sonra

Nikola Tesla, 1879 yılında 23 yaşında üniversite öğrencisi iken... Elektrik alanında başlı başına bir çığır açan Tesla'nın buluşlarının pek azı biliniyor. Diğer arşivleri yok oldu, bir kısmı da henüz anlaşılamadı (solda).

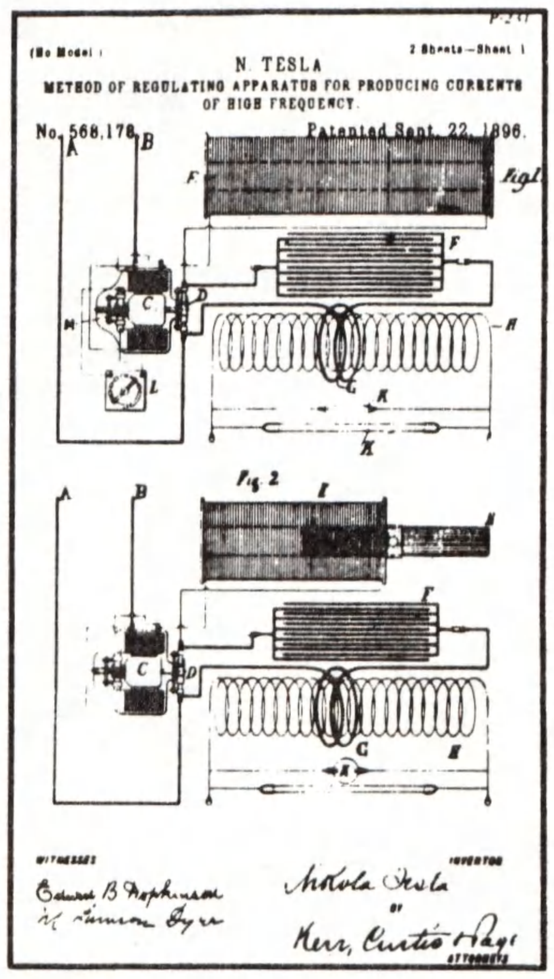

Tesla Bobini diye bilinen harika alet, bugünkü endüstrinin can damarlarından biridir. Tesla, sayısız buluşu içinde yalnızca bunun patentini alabildi. Alternatif akımın, floresan ampullerin ve X ışınlarının filmini çeken aygıtları da ilk olarak Tesla keşfetti (üstte).

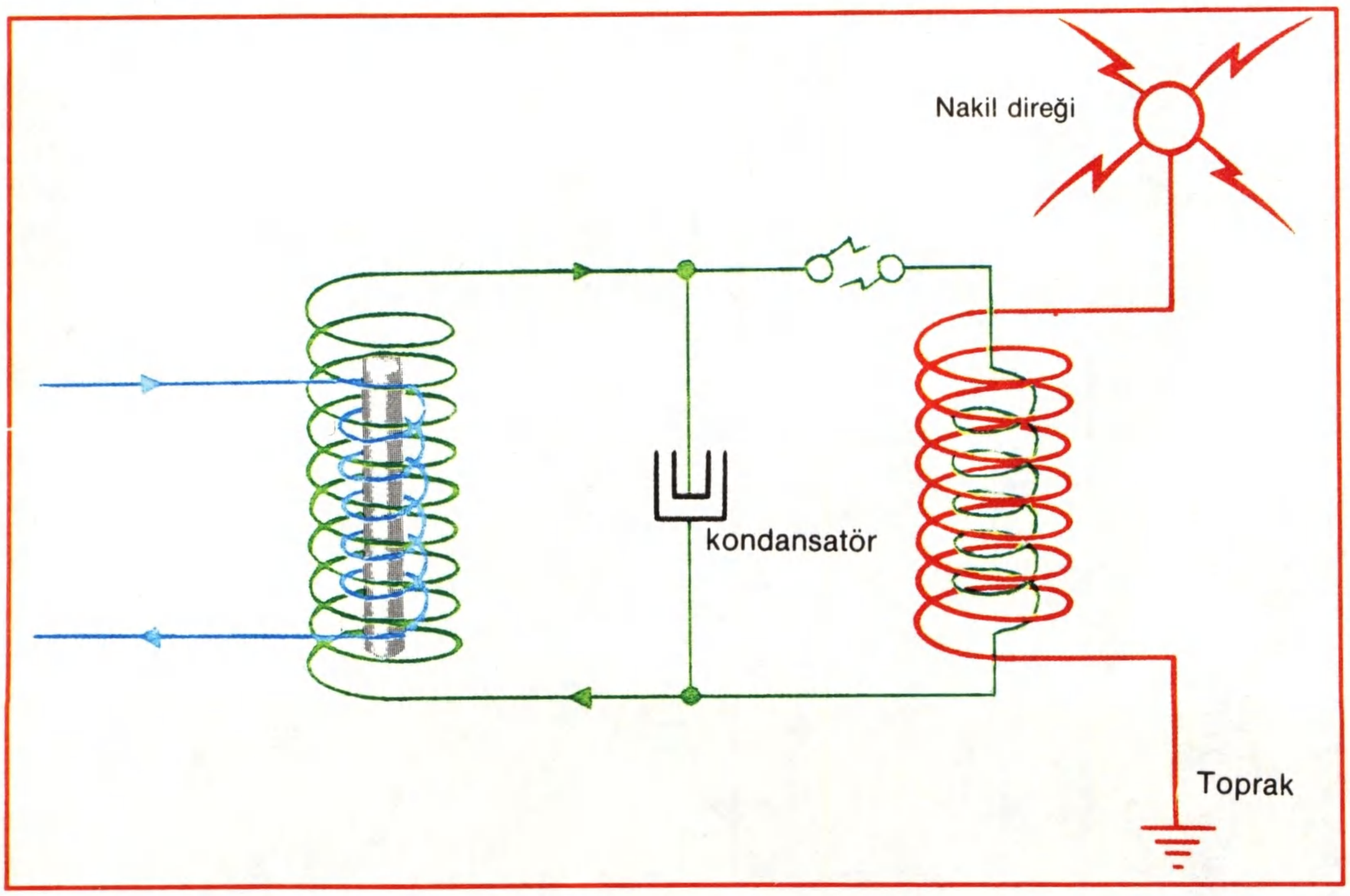

Colorado Springs'de kullanılan bir trafonun basit devre şeması. Düşük alternatif akım (AC) sisteme giriyor (mavi renkli). Sistem Tesla bobinidir: Akım burada dev boyutlarda yükseltiliyor (yeşil renkli). İkinci bobin ise çıkış trafosu olup, bu yükseltilmiş akımı nakil direğine bağlıyor. Sekonder bobin ise topraklandığından, nakil armatürüne giden akım, görülmemiş şiddette büyütülüyor (solda).

tıpta kullanılan elektromanyetik dalgalarla işleyen türlü aygıtlar geliştirdi.

İlk floresan lambayı o keşfetti. Üstelik sadece elleriyle tutarak yakmayı başardı. Teoride kalmış, henüz tekniğe geçmemiş, bütün bulguları kullanım alanına sokan türlü aletler yaptı. Hatta lazer olduğu söylenen bir ışın demetini de denemişti. Starterleri, balastları, bujileri bulan bu akıl almaz insana hiç bir zaman hakkı verilmiyordu.

Nobel'e adaydı ama...

1912 yılı Nobel Fizik Ödülü'nün tek adayı olduğu kesindi. Fakat, masa başı bir oyunla

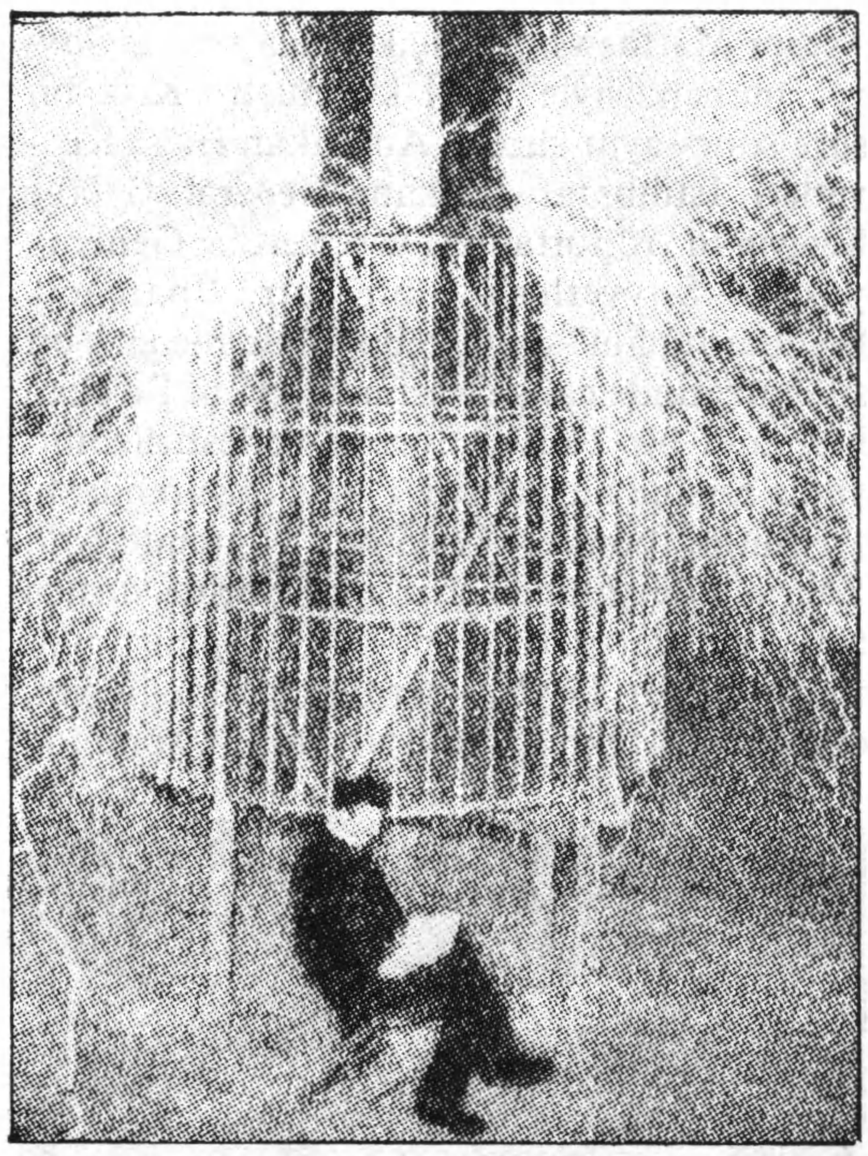

Colorado Springs'deki Tesla trafosunun milyonlarca voltluk deşarjından bir görüntü. Önde Tesla oturuyor. Tesla bizzat kendi yaptığı bu trafo ile sayısız deney uyguladı. Bunlardan biri de 40 km ötede 200 ampulü arada bir telli hat olmaksızın yakmasıydı. Trafo, bir binayı elektrik akımıyla kuşatarak günlerce kendi kendine ışımasını sağlayan deneye dayanamayarak arızalandı. Tesla, yukarıdaki fotoğraf alınırken, kendini güvenceye almak üzere yalıtkan giysiler giymişti (solda).

onu saf dışı bıraktılar. Oysa bu ödülü alması için yığınla neden vardı. 1909'da telsizi bulmuştu. Çok iyi bilinir ki, telsiz ve radyo aynı sistemle çalışır. Daha 1898'de uzaktan kumandalı telsiz ile çalışan bir kayığı Madison Parkı'nın havuzunda yüzdürmüştü. 1899' da ise, elektrik nakli için ara istasyonlar olan güç trafolarının (transformatör) ilkini Colarado Springs'in Kayalık dağları üstündeki Foothill yaylasına kurdu.

İlginç bir deney

Dev trafo fikrinin planlarını ilk kez 30 metre boyunda bir ahırı andıran derme çatma bir barakada denedi. Çatı ise 60 metre boyunda bir kule iskeletine benziyordu. Tam tepesinde bakırdan bir elektroskop küresi bulunuyordu. 90 cm. çapındaki bu küre, armatür görevini görüyordu. Binanın içini ise 23 metre çapında bir çit üzerine sarılmış bakır sargılarla donattı.

Böylece dev bir primer sargı bobini oluşturmuştu. Buraya gelen elektri akımı, bu primer bobinde güçleniyor, yükseliyordu. Daha sonra 3 metre çapında ve bir mil çevresine sarılmış olan sekonder sargı bobinine bağlanıyordu. Dolayısıyla küçük bir değerde giren elektrik akımı, primer sargıda değerinin üstünde katlı olarak büyüyordu, daha sonra sekonder sargıdan bu yükseltilmiş akım,yeni bir santraldan çıkıyormuş gibi şebekelere iletiliyordu.

Yardımcısına cereyan verdi

Tesla'nın esrarengiz deneylerini izleyerek Tesla hakkında **Hiçbir Zaman Erişilemeyecek Deha** adında bir kitap yazan **John J.O'Neil** onu dramatik bir dille, *"Her gösterisinde tek tip giyinir mutlaka kendine yakışan bir paltosu ve başında da uğuru olan siyah meşin kasketi vardır"* diye tanımlıyor. Böyle deneylerden birinde, Tesla yine bir mil direk olan sekonder bobinini kullanmak üzere monte etti. Asistanı **Czito'**yu yalıtkan bir giysi içinde gösterisine uyarladı. Daha sonra ona bobinden akım verdi.

O'Neil olayı şöyle yazıyor: *"Önce hiçbir şey olmadı. Fakat akım veren şalteri kapayınca, Czito'nun bütün çevresini inanılmaz bir hale kuşattı ve saatler boyu öyle kaldı. Czito eline hangi ampülü alsa kendiliğinden yanıyordu. Asistan bir ışık yumağından çok, azizlerin nuru içindeydi sanki."*

Koca bina ışıl ışıl oldu

"Tesla bir başka kez, bütün bir binayı bu yüksek elektromanyetik alan altında bırakmak üzere, görülmemiş bir deneye kalkıştı. Herkes

New York'ta Madison meydanındaki parkta tarihin ilk uzaktan kumandalı kayığını yüzdüren Tesla'nın kayık ve verici ile ilgili devre şeması. Fotoğraf, deneyin yapıldığı 1898 yılında çekildi (altta).

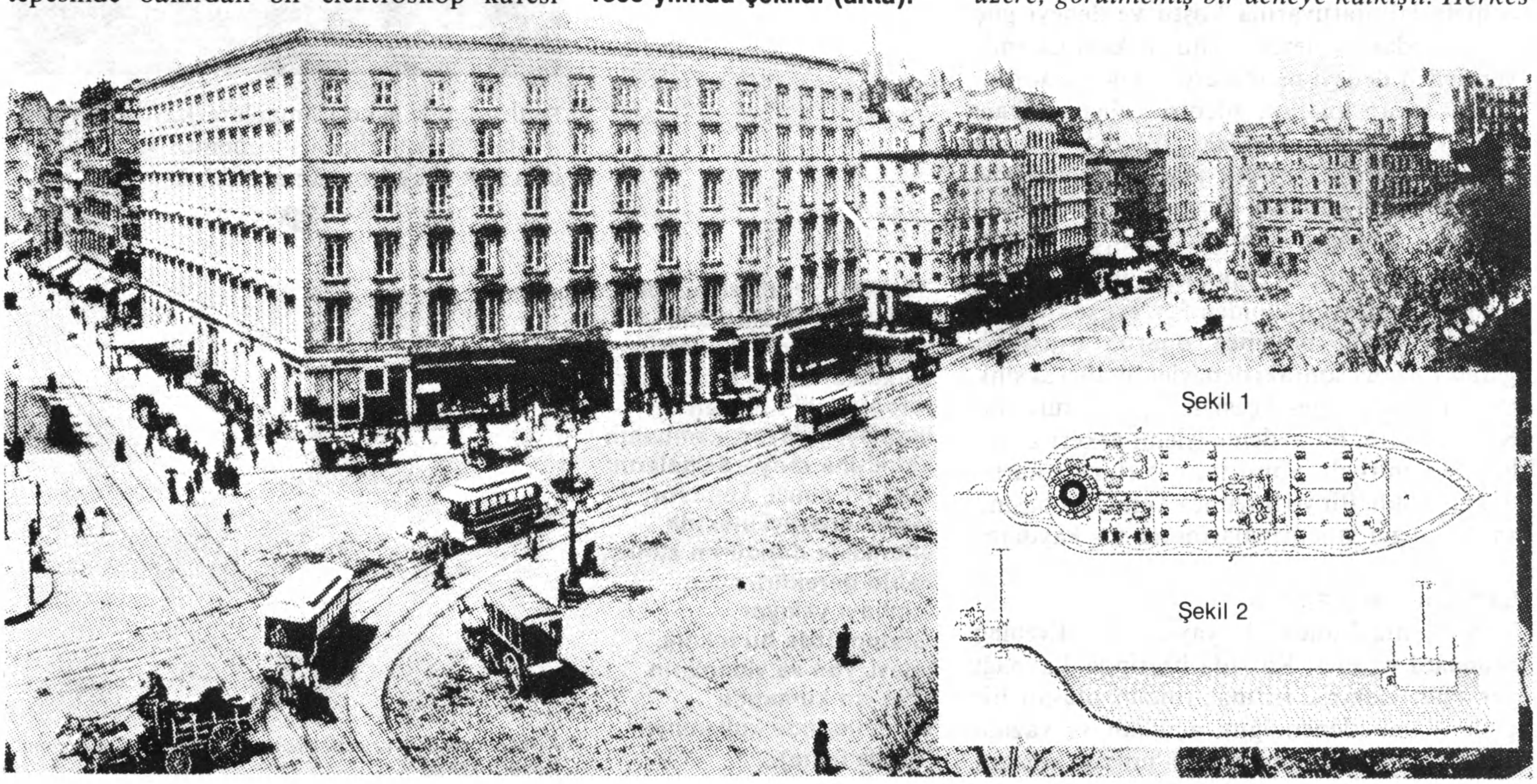

Şekil 1

Şekil 2

binanın dışındaydı. Bobinler ise binanın içine yerleştirilmişti. Bu cehennemi akım binaya verildi. Önce saçaklar biçiminde dallı-budaklı sayısız elektrik arkı ve yıldırımdan farksız kıvılcım sıçramaları görüldü. Her biri pencerelerden dışarı taşıyor ve ortalığı güneşle yarışırcasına aydınlatıyorlardı.

O sırada kulakları sağır edercesine tiz bir uğultu duyuldu. Bobine verilen akım yükseldikçe, bu tiz siren sesi beyni delecek kadar yükseldi. Sekonder bobinin kolon dışındaki elektroskop topuzundan önce bir yıldırım fışkırdı. Diğer elektroskop topuzundan da bir başka yıldırım fırladı. Sonra ikisi sanki birbirlerine kavuşmak istercesine yönlendiler. Yaklaştıkça da makineli tüfeğin atışına benzer bir şarj oluşuyordu."

Tüm binayı kuşattı

"Olay, o hale geldi ki, arada kalan hava da tümüyle elektrik yüklendi ve infilak çatırtılarına benzer seslerle patlamaya başladı. Sonunda top gürlemesine dönüştü ve iki yıldırım birleştiler, hızla bütün binayı kuşattılar. Bu işlem bitince bütün bina parlak mavi bir ışıkla, parlamaya başladı.

Bu, o güne kadar görülmeyen, çok değişik bir ışıktı. Bina içinde ne varsa, tümü o esrarengiz ışıkla kuşatılmış olarak aydınlandı durdu. Sanki sayısız gümüş iğne demeti, nerede bir eşya varsa onu kuşatmak üzere çepeçevre diziliyorlardı. Bu bir elektrik sihirbazlığıydı."

Bütün bunlar olup biterken Tesla korkmadan binanın girişinde duruyordu. Bobinin armatür direğinin tepesindeki bakır küre, her bir vida, somun dahil her şeyden, boyu 40 metreye yaklaşan yıldırım kolları fırlıyordu.

Aygıtlar yetersiz kaldı

Ansızın bu insan yapısı yıldırım söndü. Tesla o hızla laboratuvarına koştu ve deneyi güç santralından yöneten Czito'ya kendisi emir vermeden deneyi niçin durdurduğunu sordu. Czito cevap olarak, hiçbiri çalışmaz hale gelen kontrol panosundaki göstergeleri işaret etti. Deneyin şiddeti güç jeneratörünü aşmış ve kısa devre yaparak durmuştu.

Colorado Spring Elektrik Şirketi'ne ait olan bu jeneratörün planlarını yine Tesla çizmişti. Jeneratörün yeniden devreye sokulması için bir hafta boyunca onarım çalışması gerekti. Daha sonraki deneyler bir dizi aksilik baş gösterdiği gerekçesiyle gizli tutuldu. Kimine göre, bu gizleme işlemi askeri kuruluşların emriydi. Sonuçların birbirine karıştığı belirtildi. Bir yıl boyunca Tesla, tek başına yaptığı diğer araştırmalarını tek tek kaydetti.

Gizli bir silah mı?

78 yıl sonra Londra'da yayımlanan **Evening Standard** gazetesi Kanada üzerinde, kaynağı yer olan elektrik fırtınalarından oluşan bir gizli silahın denendiğini açıkladı ve yazıda Tesla ima edildi. Çünkü Tesla'nın son asistanı **Arthur Matthews,** adı açıklanmayan bir Sovyet mühendisiyle ilişki kurmuştu. Kısa bir süre sonra aynı gazete, Amerikan Hava Kuvvetleri İstihbarat Başkanı **General George Keegan**'ın röportajına yer verdi. General, yazıda Sovyetler'in bir tür "parçacık bombardımanı" denilen bir yöntemle gizli bir silah üzerinde çalıştıklarını açıkladı. Bu silah herhangi bir balistik füzeye yerleştirilebilir, ya da tersine bir balistik füzeyi düşürebilirdi.

Bütün bunlar, Tesla'nın yöntemleriydi. Enerjiyi dünyanın herhangi bir yerine vurucu bir silah olarak da gönderebileceğini notlarına yazmıştı. Böylece her zaman olduğu gibi, olağanüstü teknik buluşlar eninde sonunda

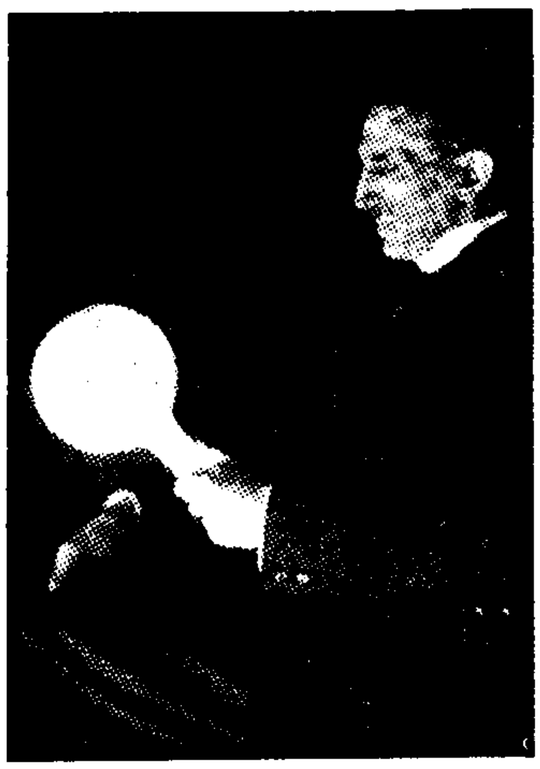

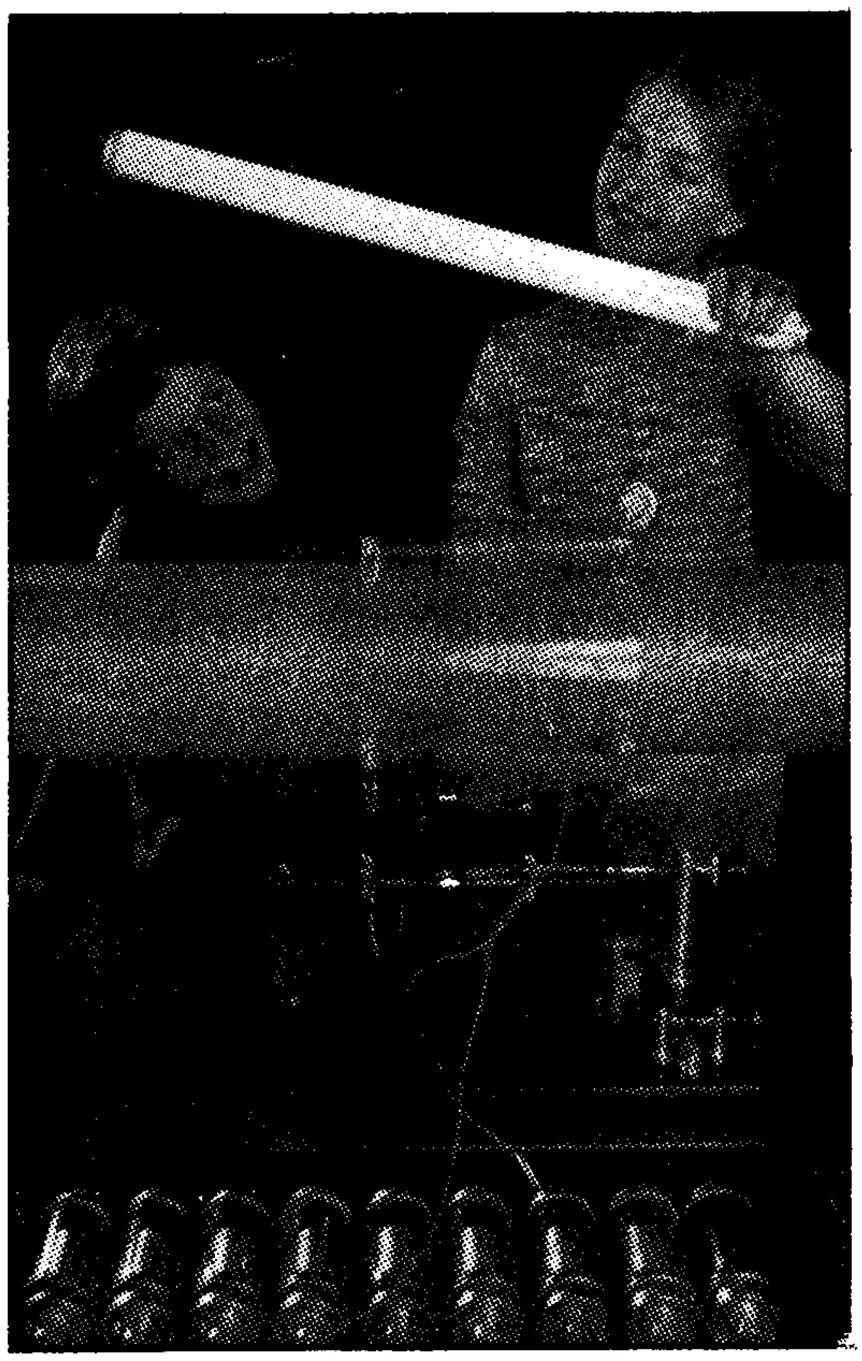

Tesla, kendi icadı olan floresan lambayı elleriyle tutarak yakıyor. Bu tür deneyler onun elektronik sihirbazı diye tanınmasına yol açtı. Oysa Tesla, önceleri kendisine elektrik yüklüyor, daha sonra "uğuru" olduğunu söylediği özel giysileriyle bu depo edilmiş akımı floresan lambaya iletiyor. Elbisenin astarı arasına gizlenmiş telleri kolunun içinden geçirerek fotoğrafta görüldüğü gibi ampulü yakıyor. Tesla, böylece ekonomik olan floresan lambayı da keşfetmiş oluyordu. İlk floresan, morötesi ışınları toplamaya elverişli düşük basınçlı bir gaz ile doldurulmuştu (üstte).

silah olarak askeri amaçlara kaydırılıyordu. Tesla'nın Amerika için önemi, sivil amaçlardan çok askeri bir amaca dönüşmüştü.

Tesla'nın teorileri yeniden deneniyor. Yukarıdaki deney, radyo dalgaları kullanılarak, tel olmaksızın fotoğraftaki floresan lambayı yakıyor. Lambanın katoduna radyo dalgalarını alan bir almaç konuyor. Gelen enerjiyi elektrik enerjisine döndüren almaç, kablo gerektirmeden lambayı yakıyor. Günümüzde bu teknik, televizyon ve videoların uzaktan kumanda sistemlerinde kullanılıyor (sağda| üstte).

Tesla'nın son derece gizli silahlarının denemesi yapıldı mı? Sayfa: 1057'de.

Eriyen canavarlar

Dünyanın her yerinde anlatılan çok sayıda ejderha öyküsünün kaynağı nedir? Bunlar, insanların anlayamadıkları olayları açıklamak için uydurdukları masallar mı? Yoksa, gerçekle bir ilişkileri var mı?

1776'DA İNGİLTERE'DE basılan bir tabiat bilgisi kitabında, ejderhalar için bir madde vardır. Bu maddede, *"Ejderha, çok korkunç bir hayvandır. Fakat, büyük bir ihtimalle tabiatta bulunmaz"* deniyor. Belki de bunları yazarken, yazarın aklında Essex yılanının hikâyesi vardı. Bu yılan, yaklaşık yüzyıl önce, 1668'de Henham'da öldürülmüştü.

Henham Kilisesi'nde bu yılanı konu alan oyma bir resim vardır. Ayrıca çağdaş bir kitap da ondan sözediyor. Tüm bu kaynaklar şimdi British Museum'da bulunuyor. Aynı dönemde yapılmış bir ağaç baskıda, bacakları olmayan, derisi pullarla kaplı, kurbağa benzeri bir yaratık olarak tanımlanıyor. Yaratık, 3 m uzunluğundaydı ve bir grup köylü onu tırmıklarla öldürdüler.

Marko Polo'nun macaralarını anlatan bir kitaptan alınmış bir illüstrasyon. Ortadaki ejderha, Çin timsahının doğru tarifine dayanıyor. Kanatları ve kuyruğun ucuna minik bir kertenkele başını ressamın kendisi taktı (üstte).

İki ayaklı ve zehirli

British Museum'da bulunen el yazması bir kitapta, Sockburn ejderhasıyla karşılaşan biri anlatılıyor. Bu canavar, Saksonlar zamanında, Count Durham bölge halkını yıldırmış. El yazmasında şöyle diyor: *"Şövalye John Conyers koskocaman ve zehirli olan bu iğrenç yaratığı öldürdü. İki ayaklı ve kuyruğu dikenli olan bu ejderha, mücadele ettiği çok sayıda insanı yenmiş ve midesine indirmişti. Zehrinin kokusu kimsenin dayanamayacağı kadar kuvvetliydi. Belirtildiğine göre,Tanrı'nın yardımıyla, John Conyers bu canavarı yendi ve öldürdü."*

Elbette sağduyulu insanlar, Sockburn ejderhası öyküsünü örtbas ettiler. Bazıları "ejderha" sözcüğünün Tees Nehri'nin taşkınlarına verilen bir ad olduğunu söylüyorlar. Kimisi de, Danimarkalı istilacıları anlatan bir masal olarak yorumluyor.

Ejderha tanımlanıyor

Ejderhaların fizik görünüşleri üzerine dikkat çeken, fakat yanıltabilecek bir tartışma, araştırmacı **Peter Dickinson**'ın **Ejderhaların Doğüşü** adlı kitabında ortaya atıldı. Dickinson, uzun zamandır böyle iri yapılı bir yaratığın nasıl uçabildiğine hayret ediyordu. Hayvan hakkında yapılan değişik tanımlara dayanarak, normal bir ejderhanın ağırlığının 9 ton olması gerektiğini hesapladı. Ejderhayı kabaca bir arı ile karşılaştırdı. Arı, kanadının her santimetrekaresinde, vücut ağırlığının 0,17 kilogramını taşır. Buna göre de bir

ejderha, vücut ağırlığını taşıyabilmek için en az 180 m uzunluğunda kanatlara sahip olmalıdır. Tabii bu da fiziksel olarak olanaksızdır.

Bir zeplin gibi

Dickinson, bir gün tedadüfen televizyonda Hindenburg havagemisinin enkazını izliyordu. Bu onun ejderha sorununa bir yaklaşım getirmesine neden oldu. Böylece Dickinson, ejderhaların uçabileceği düşüncesini ortaya attı. Çünkü vücutlarının büyük bölümü delikliydi. Ona göre çukurlar havadan daha hafif bir gazla doluydular. Hayvan bütün ağırlığını kaldırabilecek yeterli gazı sağlamak için çok büyük olmalıydı. Dev kanatlara ihtiyacı yoktu. Çünkü onları sadece manevra yapmak için kullanıyordu. Nefes alıp verirken de ateş püskürüyordu. Bu, onların uçuş sistemlerinin önemli bir parçası olmalıydı.

Dickinson, ejderhanın iç yapısının, hidroklorik asit içeren geniş bir kimyasal reaktöre benzediğini ileri sürdü. Hidroklorik asit, bütün omurgalıların sindirim sistemlerinde bulunduğu biliniyor. Bu asit, kemikten elde edilen kalsiyum ile reaksiyona girince havadan daha hafif bir gaz olan hidrojen oluşur. Ejderhanın kemikleri böylece kendi kendini yeniler. Bu da belli miktarda kireçtaşının girişiyle olur.

Ejderha dinlenirken bu metabolik süreç tamamen durmaz. Bu yüzden zaman zaman fazla hidrojeni dışarı atması gerekecektir. Bunu yapmanın en sağlıklı yolu ise onu yakmaktır. Bu da kimyasal yoldan bir yakma mekanizmasıyla sağlanır.

Eriyen ejderhalar

Dickinson'ın teorisi, ayrıca ejderhaların temel özelliklerine de titiz açıklamalar getiriyor. Bu özellikler, zehirli bir kan taşımaları, prenseslere ve hazinelere bekçilik etmeleridir. Bunun yanında teori, tartışmalara yol açan bir soruna da çekici bir cevap getiriyor. Bu sorun gerçek bir ejderha fosilinin bulunamayışıdır. Dickinson şöyle diyordu: *"Uçuş, hayvanın kemik yapısının bazı parçalarının kontrollü olarak sindirilmesiyle meydana geliyor. Ejderha öldüğünde bunu düzenleyen kontrol mekanizması durur. Bu yüzden bütün kemikler erir."*

Henham'da Bakire Meryem Kilisesi'nin sundurmasındaki "Essex yılanının" 1668'de öldürülüşünü gösteren oyma resim (üstte).

Bu kendiliğinden sıvı hale gelme kavramı, Dickinson teorisini yazmadan daha önce, yani Haziran 1968'de İrlanda'da yapılan bir röportaj ile ortaya çıktı. Araştırmacı **F. W. Holiday,** bir bölge sakinine ejderha hakkında sorular soruyordu. Bu deniz canavarı veya ejderha, bir kuşak önce Count Clare'de Cross yakınlarında bir suyolunda bulundu. Olayın tanığı şöyle demişti: *"Canavar sürünemiyordu. Yanına gitmediler. Orada öyle eridi gitti."*

Eğer masalların ve fantezilerin gerçeğin özünü örttüğüne inanılırsa, kuşkusuz masallardaki esrarlı ejderhalar, gerçek birer hayvandırlar.

Atalarımızın anıları

Amerikalı Profesör **Carl Sagan, Cennetin Ejderleri** adlı kitabında ejderhalar ile ilgili masalların yaygınlığına ve yoğunluğuna dikkat çekiyor. Prof. Sagan'a göre ejderhalar, bize, dev yırtıcı hayvanlarla mücadele eden atalarımızdan kalan yadigârlardır. Prof. Sagan, söz konusu kitabında şu ilginç soruları ortaya atıyor:

"Bulunan en genç fosil 60 milyon yaşındadır. İnsan ailesi de milyonlarca yıl yaşındadır. Acaba Tyrannosaurus Rex ile gerçekten karşılaşmış insanlar olabilir mi? Ayrıca geç Cretaceous çağından kalan ve soyu tükenmemiş dinozorlar var mıdır?"

Ortaçağda keşişlerin yazdığı bir kitaptan alınma bir çizim. Âdem'i simgeleyen fil, Deccal'ı simgeleyen ejderha ile döğüşüyor (altta).

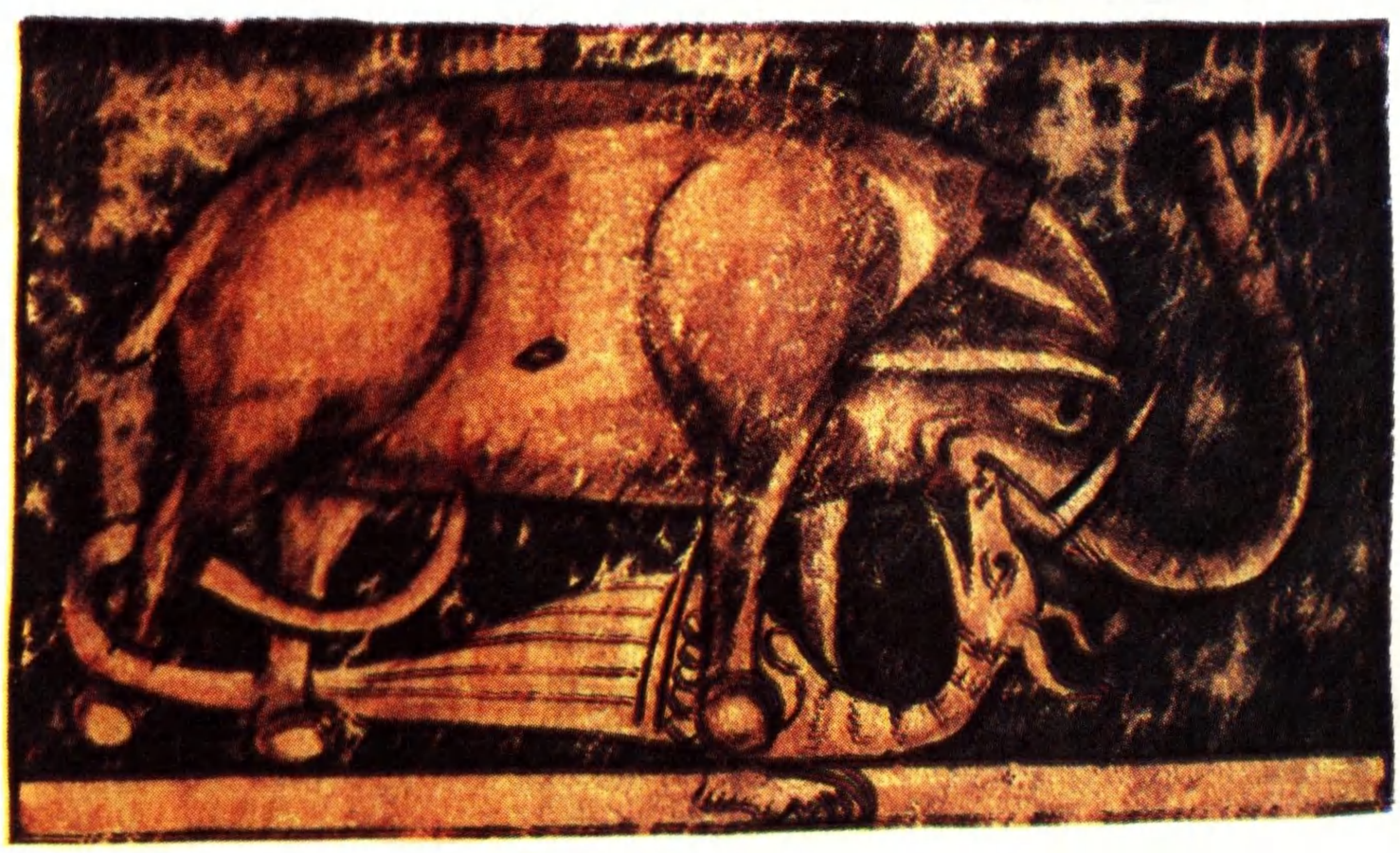

Ejderha sembolleri

Ortaçağ keşişlerinin hayvanlara ait öyküleri yazıp resmettikleri kitaplar olduğu biliniyor. Bu kitaplarda keşişler, ejderhayı oldukça farklı yorumluyorlar. Onlara göre her yaratık bir semboldü. Anka kuşu ölümsüzlüğü, panter **Hz. İsa**'yı, ejderha ise Deccal'ı simgeliyordu. Örneğin, bir öyküde panter, akşam yemeği yer ve yatar. Üç gün uyur. Uykudan uyandığında geğirir. Bütün hayvanlar onun hoş nefesini izlerler. Fakat panterin tek düşmanı olan ejderha, korkusundan gizlenir. Çünkü panterin nefesi, ejderha için öldürücüdür.

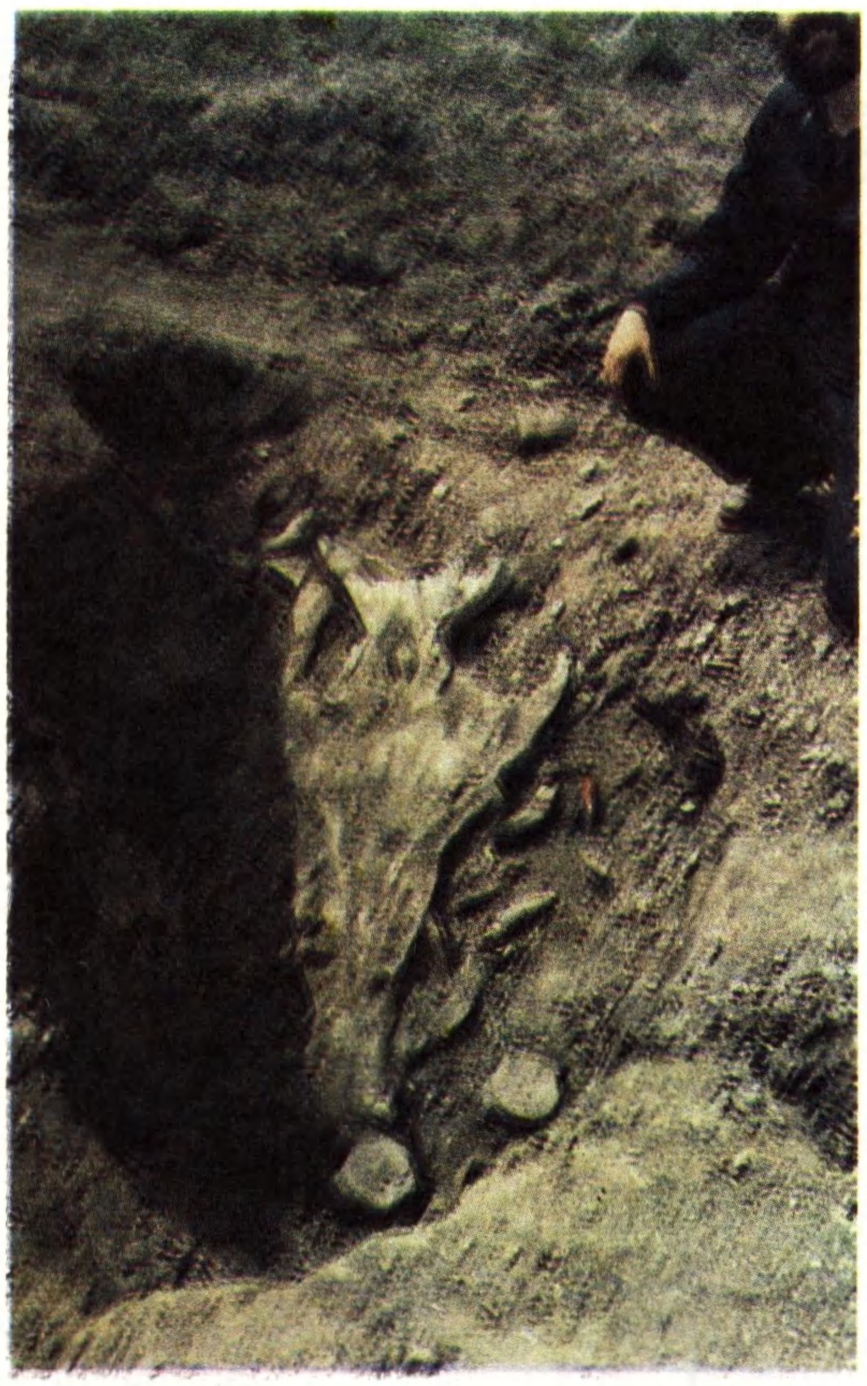

'Plesiosaur'un çenesi. 150 milyon yıl önce yaşamış bir deniz canavarı. Bu örnek 1980 yazında Wiltshire'de Westbury'deki bir çamur havuzundan çıkarıldı. Dev plesiosaur, ejderhaya çok benziyor. Prof. Carl Sagan, ejderha mitlerini Jura jeolojik dönemindeki insanlar ve canavarlar arasındaki çatışmaların bir anısı olarak görüyor (solda).

Romalı tarihçi **Pliny,** ejderha ve fil arasında olan düşmanlığa I. yüzyılda yazdığı **Histories** adlı kitabında değindi.

"Hindistan, dünyanın en büyük fillerine ve ejderhalarına sahiptir. Bunlar birbirleriyle devamlı döğüşürler. Ejderhalar o kadar büyüktür ki, kolaylıkla filleri kavrayıp sarabilirler. Ayrıca, kuyruklarıyla çabucak bir düğüm atıp bağlarlar."

Pliny, ejderhanın zoolojik olarak varlığına inanan uzun yazarlar çizgisinin ilk başlarında yer almaktadır.

İlaç da yapılabiliyor

1658'de yayımlanan **Historie of Serpents** adlı kitabın yazarı olan **Edward Topsell,** ejderhanın bir hayvan olarak gerçekliğine inananlardandı. Onun ejderha tarifleri kesin ve ayrıntılıdır. Anlattığı değişik tipteki ejderhaları baskı resimlerle de canlandırdı. Örneğin yılan-ejderhayı en yakın akrabasının yanında çizdi. Sürüngen ejderhayı bir bukalemun ile beraber görüntüledi. Topsell, şöyle diyordu: *"Hindistan ve Frigya ejderhalarının geniş ağızları vardır. Bu yüzden sık sık kümes hayvanlarını ve diğer hayvanları kolaylıkla yutabilir."* Topsell, Hindistan ejderhalarını ise iki gruba ayırdı: Bataklık ejderhası ve dağ ejderhası. Bunların tanımlanmasını ise şöyle yapıyordu:

"Burunları çok kuvvetlidir. Bazı yırtıcı balıkların burunlarını andırır. Altın sarısı renginde kalın ve sert kıllı bir sakalı vardır. Dağ ejderhalarının gözkapakları, bataklık ejderhalarınınkinden daha ağırdır. Görünüşleri çok korkunç ve çirkindir. Hareket ettiklerinde gözleri gözkapaklarıyla çınlamaya benzer bir ses çıkarır. Bataklık ejderhaları bazen cesaretle denize girer ve balık avlarlar."

Topsell, aynı zamanda ejderhanın tedavi edici özelliklerine de önem veriyordu. *"Ejderha yağı ülser ağrıları için ilaçtır. Başı, şaşılığa iyi gelir. Şaraba yatırılmış dili ise, karabasana, şeytana ve kâbuslara karşı koruyucudur."*

Uçan kertenkele Draca volans. Hint-malaya bölgesinde yaşar. Ağ gibi kanatları sayesinde bu yaratık gerçekten uçabilir ve süzülebilir. Fakat ejderha masallarının onun etrafında dönmesini anlamak gerçekten çok zor. Çünkü bu yaratığın uzunluğu sadece 15 cm'dir (altta).

Yılanlarla karışıyorlar

Bazı zoologlar, ejderhaların,varlığı kesinlikle kanıtlanmış diğer hayvanların arasında yer almasının, yapılan bir yanlışlık sonucu olduğunu ileri sürüyorlar. İşte yanlışlık sonucunda **Marko Polo**'nun tarif ettiği "Çin Timsahı", çağdaş bir sanatçı tarafından ejderhaya benzeyen bir hayvana dönüştürüldü. Marko Polo, timsahı başına yakın iki ayağı olan, geniş ağızlı ve büyük, keskin dişli olarak tanımladı. Sanatçı, bu tanıma kanatlar ve ucunda korkutucu bir yılan başı bulunan bir kuyruk ekledi.

Özellikle boa yılanı ve piton gibi büyük yılanlar, ejderha özelliklerini taşıyorlar. 7,5 metreye kadar büyüyebilirler. Ejderhanın yılana benzer vücuduna sahiptirler. Fakat ejderhadaki hiçbir uzantı bunlarda yoktur. 1978'de **The Times,** Hindistan'daki bir piton hakkında bir haber yayımladı. Piton bir adamın yarısını yutmuştu. Köylüler yılanla savaştılar. Bu mücadele sonunda hem piton, hem de kurbanı öldü. Köylüler daha sonra bu olayı anlatırlarken yılan yerine "ejderha" kelimesini kullandılar.

15 cm'lik canavar

Hint-Malaya bölgesindeki uçan kertenkelelere Draca adı veriliyor. Bunlar uçabilir, hatta ağ gibi kanatlarıyla süzülebilirler. Fakat boyları sadece 15 cm'dir. Bu nedenle, bu kadar küçük bir yaratığın ejderha masallarına neden olacak kadar korku yaratmasını anlamak oldukça zor.

Daha büyük bir kertenkele (Varanus komodoensis), halk tarafından "Komodo ejderhası" diye anlandırılıyor. Uzunluğu 3,5 metreye ulaşan bu yaratık, ejderhaya çok benzer. Yassı, çirkin bir kafası, kısa ön bacakları, uzun ve pullarla kaplı bir gövdesi vardır. Bununla birlikte uçamaz. Ayrıca Endonezya'nın birkaç adasında yaşar.

Krokodil, timsah, yılan ve kertenkele gibi sürüngenlerin hepsinin ejderha ile ortak özellikleri var. Fakat, bunların hiçbiri ejderha ile ilgili öykülerin kaynağını oluşturmuyor.

Eğer ejderha, dünya yüzünde yaşamışsa büyük olasılıkla kendine özgü tek bir tür olarak yaşadı. Eğer yaşamamışsa, o zaman da insanlar bunu anlayamadıkları ve kontrol edemedikleri kozmik olayları ve dünyasal güçleri bir mantığa göre açıklamak için yarattılar.

Periler televizyonda!

"Perili fotoğraflar" çekerek 1920'lerde tartışmalara yol açan iki genç kız, anlattıklarını ve fotoğrafları doğrulamak için, o dönemde büyük çaba içindeydiler. Aradan 50 yıl geçtikten sonra, neler söylüyorlar? Dizinin bu son yazısında onların sorulan sorulara gösterdikleri tepkiler anlatılıyor.

İLK PERİLİ FOTOĞRAF, 1917'de Bradford yakınında, Cottingleyli **Elsie Wright** tarafından çekildi. Bu fotoğraflardaki gizemin açığa çıkarılma tehditleri 20. yüzyıl sonlarında baş gösterdi. Güler yüzlü **Frances**'in önünde duran perilerin defalarca basılan fotoğrafı için, sık sık bir tür görüntü hilesi olabileceği söyleniyordu. Perilerle uğraşıyı gereksiz, hatta bir aldatmaca olarak tanımlayan kişiler, özellikle onları tedirgin ediyorlardı.

Sonradan çekilen diğer dört fotoğrafla, kuşkucuların tepkisi azaldı ama, bu resimlerdeki perilerin garip yapay görünüşlerine, zaman zaman yine karşı koyuyorlardı. Her zamanki gibi, inananlar inanıyor, dünya ve cennetle ilgili konuları konuşmayı sürdürüyorlardı.

Tartışmalar büyüyor

Bir tarafta eleştirmenlerin tutumu, diğer yanda bu işe gönül verenlerin görüşleri şöyle özetlenebilir:

"Aleyhteki" görüşlerden biri, Elsie'nin iyi çizdiği ve boyadığı resimlerdi. Kız, peri resimleri yaparak, hayallere dalıyordu. Fotoğraf sanatına da meraklıydı ve bir fotoğrafçının yanında bir süre çalışmıştı. 1971'de BBC'nin Nationwide programındaki röportajlarında, şüphe çeken yanıtlar verdi. Hem Elsie, hem de yeğeni Frances, bu işten zevk aldıklarını açıkladılar. Her ikisi de 1921 yılı boyunca, medyum **Geoffrey Hodson**'ın araştırmalarında, onu kandırdıklarını itiraf ettiler. Örneğin, deredeki ve çevresindeki perilerin yaşamıyla ilgili Hodson'ın tanımlarını desteklemeleri doğru değildi. Beş fotoğrafın da çekilişi sırasında kızların ikisi birden perilerle beraber göründüler.

Kızlar dere kenarında birlikte oynayarak vakit geçiriyorlardı. Burası evlerden, dere kıyısından ve halkın gözünden iyice uzakta, kuytu bir yerdi. •

1978'de **Amazing Randi** (Müthiş Randi)

Genç Elsie Wright'ın suluboya ile yapılmış "Samanlık üzerinde uçuşan periler" adlı resmi (üstte).

1914'te çok ünlü olan "Princess Mary's Gift Book" dan (Prenses Mary'nin Becerileri) bir desen. Bu periler, Cottingley'de görülen ve fotoğrafları çekilen perilere benzer hareketler yapıyorlar (solda).

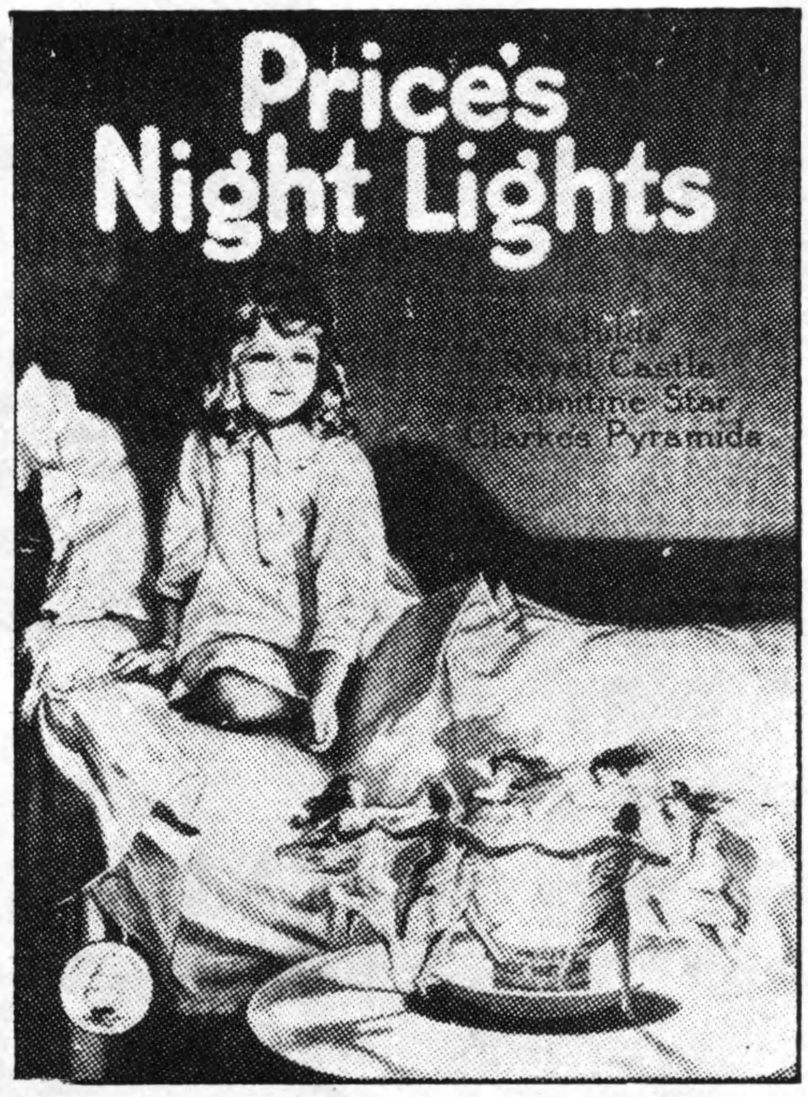

Çoğu kimse perilere inanmaz, bu yüzden, sunulacak herhangi bir fotoğraf, onlara göre hileli sayılacaktır. Kuşkucuların bu konuda tereddütleri yok... "Cottingley perileri, bir çocuk kitabından kesilip çıkarılmış, ustalıkla, Elsie ve Frances'in fotoğraflarına monte edilmişti. Bu yüzden de kimse hileyi fark edemedi. Peri modelleri bulmak istediklerinde, herhangi bir zorluk yoktu. Çünkü bu yüzyılın başlangıcında, periler, çocuk kitaplarında yeterince yer alıyorlardı. Onların yaşlarındaki pek çok çocuk, birçok benzeri çizgi resimden ilham alarak geleneksel peri görüntüsünü tarif edebilirdi."

Birçok eleştirmen, "Price's Night Lights" (Price'ın Gece Işıkları) için tavsiye edilen bu figürlere Cottingley perilerinin şaşılacak benzerlikte olduğunu işaret ediyorlar (üstte, sağda). Şüpheci biri olan William Marriat, hileli peri desenleri yaparak Conan Doyle'ın fotoğraflarına monte etti ve üzerine "Periler moda oldu" diye başlık koydu (üstte, solda).

Benzerlikler araştırılıyor

Gerçekte, Elsie ve Frances'in perileri, 1914'te basılan ünlü Prenses Mary'nin Becerileri kitabındaki resimlerden daha farklı, daha modaya uygun giyiniyorlardı. Elsie'nin çizdiği cüce, geleneksel gülünç kıyafetlere büründüğü halde, Cottingley perilerinin ince ince lüleli saçları ve çarliston giysileri vardı.

Psişik araştırmacı E. L. Gardner, 1920'lerde Cottingley'i ziyaret ettiğinde, her iki kızda medyumsal güçler bulunduğundan söz etti. Özellikle de Frances'ten... Doğa ruhlarının (perilerin) sadece kızların ve kamera objektifinin görebileceği gövde biçimini alabilmeleri için, kızların ektoplazmalarından yararlandıklarına inanıyordu. Giyim tarzlarını ise, kızların bilinçaltlarından "seçtiklerini" iddia ediyordu.

Bu yüzden, geleneksel ve güncel olmak üzere garip bir karışım ortaya çıkıyordu. Ancak, her ne sebeptense, her iki kız da, 1921'den sonra perileri göremediler.

William Allingham'ın "The Fairies" (Periler) adlı eseri. E. Gertrude Thomson tarafından çizilen, dans eden periler (solda). Florence Harrison'ın 1910'da yayımlanan "In the Fairy Ring" (Peri Halkası İçinde) adlı eserinden, halka olmuş periler (üstte). "Prenses Mary'nin Becerileri" adlı eserden perilerle birlikte bir kız (üstte, sağda).

Gerçek bir "yüzük ve fincan" taşı, Cottingley Glen'de, derenin yakınında bulundu. Bu tür garip işaretli taşlar, geleneksel olarak doğaüstü olaylarla ilişkilidir ve çoğunlukla peri görüntülerine bağlanıyor (üstte).

olaya el attı. Randi, profesyonel bir Amerikalı sahne illüzyonisti ve tüm normalötesi olguları çürütmeye kendini adamış biriydi (Bkz. sayfa 721-773). **New Scientist** dergisinden bir ekip de, (Ay fotoğraflarından daha ayrıntılı resimler elde etmek için yapılan bir işleme benzer şekilde) perili fotoğrafları "didiklemek" kararını aldılar. Sonunda Randi, ilk fotoğraflardaki figürlerin, 1914'te basılan **Princess Mary's Gift Book** (Prenses Mary'nin Becerileri) adlı masaldaki desenlere çok benzediğini iddia etti.

Düşünce fotoğrafları mı?

Daily Express'ten **Peter Chambers,** 1966'da Elsie'nin yaşadığı yeri buldu. Ondan sonra gazeteler, dergiler ve TV şirketleri, Elsie ve Frances üzerinde ilgilerini yoğunlaştırdılar. Elsie'nin periler hakkında *"Hayal gücümün ürünleriydi"* sözünü, Chambers mimledi. Belki de Elsie, hoşlanmadığı bu topluluğu başından savmak için bu şekilde konuştu. Öte yandan, üstü kapalı olarak "hayal gücünün" bu "ürünlerini" başarıyla fotoğrafladığını da ima ediyordu. İşin ilginci; Cottingley perilerinin fotoğraflarının çekildiği yıllardan bu yana, "düşünce fotoğraflarının" araştırma ve denemeleri Japonya'da yapılıyordu (Özellikle ABD'de Dr. **Jule Eisenbud**'ın **Ted Serious** ile yaptığı çalışmalar). Elsie soru yağmuruna tutuldu. Konuşmaların bazı kısımları şöyleydi:

(Röportajcının görüşüne göre, özgün peri araştırmacısı **E. L. Gardner**'ın bir yıl önceki ölümünden sonra, Elsie, daha açık-seçik konuşuyordu.)

Elsie: *"Bay Gardner'ı rahatsız etmek istemedim... Şimdi konuşmamızda bir sakınca yok..."* (Elsie'nin babasının olaylarda parmağı olduğu sanılıyor).

Elsie: *"İncil üzerine yemin ederim ki, babam, neler olduğunu bilmiyordu."*

Röportajcı: Herhangi bir hile yapmadığınıza dair, İncil üzerine, aynı şekilde yemin edebilir misiniz?

Elsie: (Bir anlık suskunluktan sonra), *"Fotoğrafları çektim... İkisini çektim... Hayır... Üç... Frances, ikisini çekti."*

Röportajcı: Fotoğraflar hileli miydi? Bu konuda İncil üzerine aynı şekilde yemin eder misiniz?

Elsie: (Bir anlık suskunluktan sonra) *"Eğer sizce sakıncası yoksa, bu soruyu açık bırakmayı tercih ederim... Ancak, sizi temin ederim ki, babamın bununla bir ilgisi yoktu..."*

Röportajcı: Elli yıldan beri dünyayla eğleniyor musunuz? 10 günden beri, bizimle dalga mı geçiyorsunuz?

(Elsie güler ve hafif bir sesle konuşur)

Elsie: *"Sizce sakıncası yoksa, bu konuyu kapatmayı düşünüyorum."*

Elsie ve Frances, televizyonda

1976 Eylül'ünde Yorkshire Televizyonu için **Austin Mitchell**'in röportajı, daha tarafsız oldu.

Mitchell: Mantıklı bir insan, perileri göremez. Eğer insanlar, perileri gördüklerini söylerlerse, eleştirilere hedef olurlar.

Frances: *"Evet."*

Mitchell: Şimdi, onları gördüğünüzü söylüyorsanız, üstelik fotoğraf da çekilmiş. Eğer bir hile varsa, ikiniz de suç ortağısınız demektir.

Frances: *"Evet, yeterince açık, evet."*

Mitchell: Öyle misiniz?

Frances: *"Hayır."*

Elsie: *"Hayır."*

Frances: *"Elbette hayır."*

Mitchell: Bu fotoğraflara herhangi bir şekilde montaj yaptınız mı?

Frances: *"Elbette yapmadık. Elsie'nin bunu nasıl çekebileceğini bize anlatıyorsunuz. Hatırlarsanız, o sırada o 16, ben 10 yaşındaydım. Böyle olunca, 10 yaşında bir çocuk olarak, hayatınız boyunca bir sırrı saklayabilir misiniz?"*

Oyuk karton kuramı

Yine de Yorkshire Televizyon ekibi, "oyun karton" teorisi üzerinde durdu. Austin Mitchell, beyazcamda hayal meyal belirdi. Önünde, yeşil yapraklardan bir fona yaslanmış peri figürleri vardı. Leeds'deki Kirkstall Caddesi'nin çevresinde bulunan alelade şeylerin girmemesi ve bakanları inandırması için Mitchell, perilerin etrafını biraz titretiyordu.

İşin aslı böyle miydi?

Ancak eleştirmenlerin, kayıtların, mektupların ve gazete kupürlerinin söylediklerinden farklı şekilde, peri fotoğraflarını derinlemesine incelemek herkes için hâlâ mümkündür. Anlaşılacağı üzere, Elsie ve Frances bundan böyle de insanlardan uzak duracaklar ve üzerlerinden birçok yıl geçen sırlara saygı duyacaklardı.

Eleştirmenler -Nationwide'dan **Lewis,** Yorkshire televizyonundan Austin Mitchel, illüzyonist Randi, Folklore Society'den **Steward Sanderson** ve **Katherine Briggs,** tümü, belki de olabilecek olaylar üzerinde kişisel yaklaşımlarının dengesini kuruyorlar. Bu oldukça hassas denge, 1970'lerde bu hanımların samimi oldukları tarafına kaydı. Ancak birçok noktanın daha sonraki tarihlerde hâlâ incelemeye açık olduğu da belliydi.

Mantık ve periler

Austin Mitchell, *"Mantıklı bir insan perileri göremez"* diyordu. Bazı sosyologlar, mantığın bir sosyal olgu olduğunu söylüyorlar. Birinin "mantıklı oluşu", o kişinin kişisel deneyimlerine ve eğitimine bağlı. İster inanılsın, ister inanılmasın, yüzlerce insan, ısrarla gördüğünü iddia ediyor. **Conan Doyle**'un **The Coming of the Fairies** (Perilerin Gelişi), veya **Lady Gregory** ile şair **W. B. Yeats**'in **Visions or Beliefs** (Görüntüler veya İnançlar) adlı eserleri, bu tür görüşleri çözmeye çalışıyor. Bu arada doğa perilerini gördüğünü iddia eden yedi kişiyle görüşüldü. Bunlardan, pehlivan yapılı, perilerle düşüp kalkmak için görünüşte uygun olmayan biri, iddialarında inatçıydı. İşin ilginç yanı, alışılmamış bir hoşgörüyle, ne kadar çok insanın onu dinlemeye hazır olduğudur.

Kişisel açıklamaları çürütmek çoğunlukla mümkündür. Ama topluca ele alınan bazı durumlar acil olmaya başlıyor. **F. W. Holiday, The Dragon and the Disk** (Ejderha ve Disk) adlı kitabında, Cottingley'deki cücelerin görünüşünde, İzlanda Bronz Çağı havası olduğunu yazıyor. Yine Yorkshire'lı yazar **William Riley,** beş peri resmiyle ilgili belki de en uygun açıklamayı yaptı: *"Çoğu zaman Yukarı Airedale ve Wharfedale'in belirli bölgelerinde, peri-cin gördüklerini söyleyen bir yığın insanla karşılaşıyorum."*

Elsie Wright tarafından yapılan bir suluboya; (Irmak kıyısında periler). O ve yeğeni için periler, çocukluklarında sabit fikir halindeydi. Bu saplantı, fotoğrafları açıklamaları için sorguya çekilirlerken ve kendilerini savunurlarken açıkça görüldü. Kuşkucular, "hile"nin ardındaki gerçeği açıklamak için bunu kullandılar. İnananlar ise, bu saplantının son derece doğal olduğunu, çünkü kızların perileri her zaman gördüklerini iddia ettiler (üstte).

Daha fazla bilgi için:

An Encyclopedie of Fairies, Katherine Briggs, Pantheon Books (New York), 1976.
The Coming of the Fairies, Sir Arthur Conan Doyle, Hodder and Stoughton, 1922.
Fairies, E. L. Gardner, The Theosophical Publishing House, 1945.

10 yıl önceki savaşı yeniden yaşadılar

"Bombardıman uçaklarının seslerini duyuyordum"

1951'de Fransa'nın Puys yöresinde iki İngiliz kadın garip olaylar yaşadılar. Ortada herhangi bir savaş belirtisi olmadığı halde, silah, top ve bombardıman uçaklarının seslerini duyuyorlardı. Kendi ifadelerine göre, 1942'de müttefiklerin o bölgeye yaptıkları çıkarmayı yaşadılar. Yani, bir zaman kaymasının içindeydiler!

BU YÜZYILIN BAŞINDA, iki İngiliz kadın Bayan **Moberley** ve Bayan **Jourdain,** Versay Petit Trianon'da karmaşık bir serüven yaşadılar. Kadınlar, köşkün neşeli günlerinden bugüne kadar uzanan bir halüsinasyon gördüklerini düşündüler. Bu alışılmadık bir olaydı. Bu olaydan yaklaşık 50 yıl kadar sonra, başka iki İngiliz kadın **Agnes** ve **Dorothy Norton** (ikisi de takma isimlerdir), benzer bir deneyim geçirdiler.

Garip bir ses

Kadınlar Fransa'da Dieppe yakınlarında bir köy olan Puys'ta tatil yapıyorlardı. Agnes Norton, Dorothy Norton'un görümcesi idi. Fakat daha önce hiç birlikte tatil geçirmemişlerdi. İki kadın aynı odayı paylaşıyorlardı. Odaları denizden biraz uzakta idi. 4 Ağustos 1951 sabahı saat 4 civarında Agnes yatağından kalktı. Karanlıkta el yordamıyla odada yürümeye başladı. Kapıya gitti. Bu arada Dorothy, ışığı yakmasını isteyip istemediğini sordu. Agnes istemedi. Biraz sonra döndüğünde Dorothy'e, *"Şu sesi duyuyor musun?"* diye sordu. Dorothy ise yaklaşık 20 dakikadır bu sesi dinliyordu.

Daha sonra yazdığı hikâyede de aynen böyle anlatılıyordu. Agnes de sesi hemen hemen aynı zamandır dinlediğini söyledi. İkisi de uyumadılar. Plajdan onlara ulaşan bu garip sesi dinlediler. Daha sonra Dorothy bu sesi şöyle tarif etti. *"Sürekli olarak alçalan ve yükselen garip gürültülerdi."* İki kadın balkona, bu kargaşalığı keşfetmeye çıktılar. Plaja doğru bakmalarına rağmen, plajı göremiyorlardı. Bu yüzden sesin kaynağını da bulamadılar.

Bir savaş oluyor

Bu seslerin plaj yönünden geldiğine hiç şüphe yoktu. Sesler gitgide yükseliyordu. Dorothy şöyle diyordu: *"Çığlıklar, silah sesleri, ara sıra meydana gelen mermi ateşi ve bombardıman uçaklarının seslerini duyuyordum."* Agnes'e göre ise bu sesler, top, silah, bombardıman uçakları, çıkarma gemilerinin sesleriyle, insan çığlıklarından oluşan seslerin bir karışımıydı. Ayrıca Agnes şunu da belirtti: *"Tüm bu sesler sanki çok uzak bir mesafeden geliyormuş izlenimi veriyordu."*

Bu kulakları sağır edici sesleri dinleyen iki kadın şu sonuca vardılar: Bu seslerin kaynağı normalötesi bir olay olmalıydı. Dorothy, psişik deneyimlerin yabancısı değildi. Daha önce birtakım psişik olaylar yaşamıştı. Bu olaylardan bir tanesi tıpkı bu olay gibi yalnızca işitseldi. Bu olay beş gün önce gerçekleşmişti. Aynı şekilde Dorothy buna benzer bir sesle uyandırılmıştı. Fakat Dorothy bu sesin daha

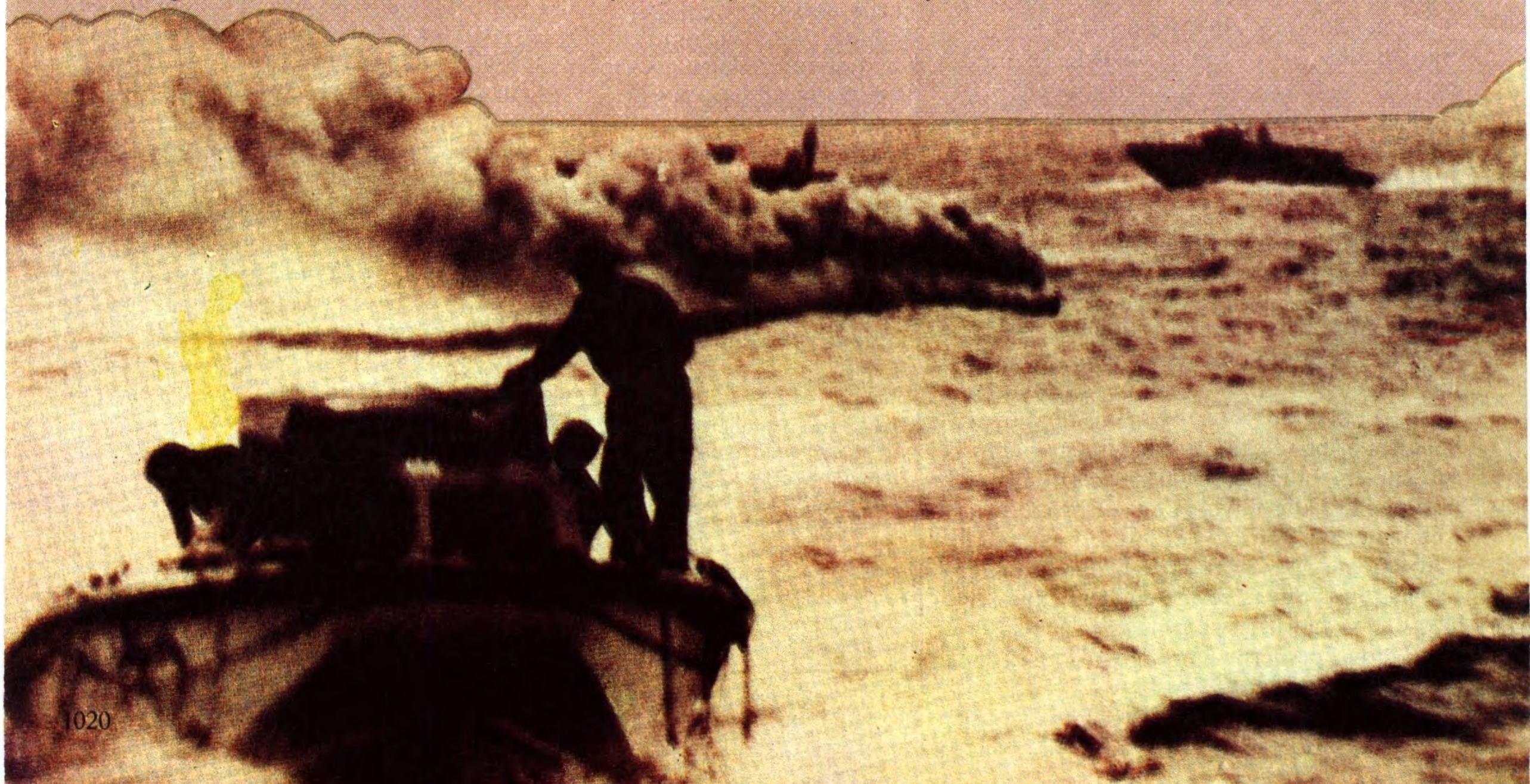

zayıf olduğunu söylüyor ve şöyle tanımlıyordu: *"Sanki birçok insanın şarkı söylediğini duyuyordum."* Sesler sabahın erken saatlerinde kesilmişti. Dorothy de uyumaya gitti. Bununla birlikte görümcesi bir şey duymadı ve bir daha uyanmadı.

Araştırma başlıyor

Daha sonra eleştirmenler kadınların bu ifadelerine karşı çıktılar. Onlara göre bu olayın normalötesi bir niteliği yoktu. Ayrıca eleştirmenler, kadınların İngiliz ve Kanada kuvvetlerinin 19 Ağustos 1942'de Dieppe'ye yaptıkları çıkarmanın öyküsünü bir kitaptan okuduklarını da biliyorlardı.

1952 Mayıs'ında ruhsal araştırmacılar için SPR'nin yayın organı **Journal of the Society**' de bir rapor yayımlandı. Kadınlar söz konusu kitaptaki anlatımı bildiklerini söylediler. Fakat o geceden önce bu yazıyı hiç okumadıklarını da belirttiler.

Saatler tutmuyor

Kaçınılmaz olarak Agnes ve Dorothy'nin geçirdikleri deneyimin niteliği, araştırmacılara 1942'deki çıkarmayı hatırlattı. Balkonda üç saat boyunca durmuşlardı. Bu süre içinde duydukları her tür sesi ayrıntılı bir biçimde not aldılar. Ertesi gün birbirinden ayrı tuttukları notlarını bir araya getirdiler. İki kayıt arasında küçük değişiklikler vardı. Örneğin her ikisi de ilk şiddetli patlamanın öğleden sonra saat 16.50'de bittiği konusunda aynı düşüncedeydiler. Fakat Agnes, ikinci patlamanın saat 17.07'de başladığını iddia ediyordu. Oysa Dorothy'e göre saat 17.05'ti. Her birinin ayrı saatleri vardı.

Fakat Agnes'inki genelde daha güvenilirdi. Çünkü Dorothy'nin saati biraz geri kalıyordu. Bununla birlikte eğer iki saat, 16.20'de aynı zamanı gösteriyorsa, gürültü başladıktan sonra, saat 16.50'de ve bittiği zaman Dorothy'nin saati 5.07'den daha fazla geri kalmalıydı. Fakat başka bir gerçek bu gibi farklılıkları açıklamaya yardım etti. Agnes, İkinci Dünya Savaşı sırasında Deniz Kuvvetleri'nde bir büro görevindeydi. Buradaki çalışmasının bir sonucu olarak da, herhangi bir gözlemlemeye ve kayıt etmeye Dorothy'den daha yatkındı.

Sesler karşılaştırılıyor

Lambert ve Gay adlı araştırmacılar, kadınların duyduğu sesler ve de savaş zamanındaki sesler arasındaki farklılıkları gösteren bir ayrıntı tablosu düzenlediler. 19 Ağustos 1942'nin olayları öğleden sonra saat 15.47'de Berneval'den gelen çıkarma gemilerinin bir Alman konvoyuna saldırması ile başladı. Alman savunma güçleri karşı koydu. Mütte-

19 Ağustos 1942'de Müttefiklerin Dieppe'de yaptığı baskından görüntüler. Bu baskının sesleri, dokuz yıl sonra iki İngiliz kadın tarafından duyuldu. Müttefik hava, kara ve deniz kuvvetlerinin, Fransa'yı işgal etmiş olan Alman ordularına karşı ilk kez düzenledikleri hücümlardan biriydi bu. Fakat, bu oldukça ağır bir yenilgiye mal oldu. Hemen hemen, 6100 kişilik İngiliz ve Kanada birliğinden 3648'i öldürüldü, yaralandı. Kalanlar esir alındı ya da kayıp olarak rapor edildi (üstte solda). Olayın geçtiği yer ve haritası (altta).

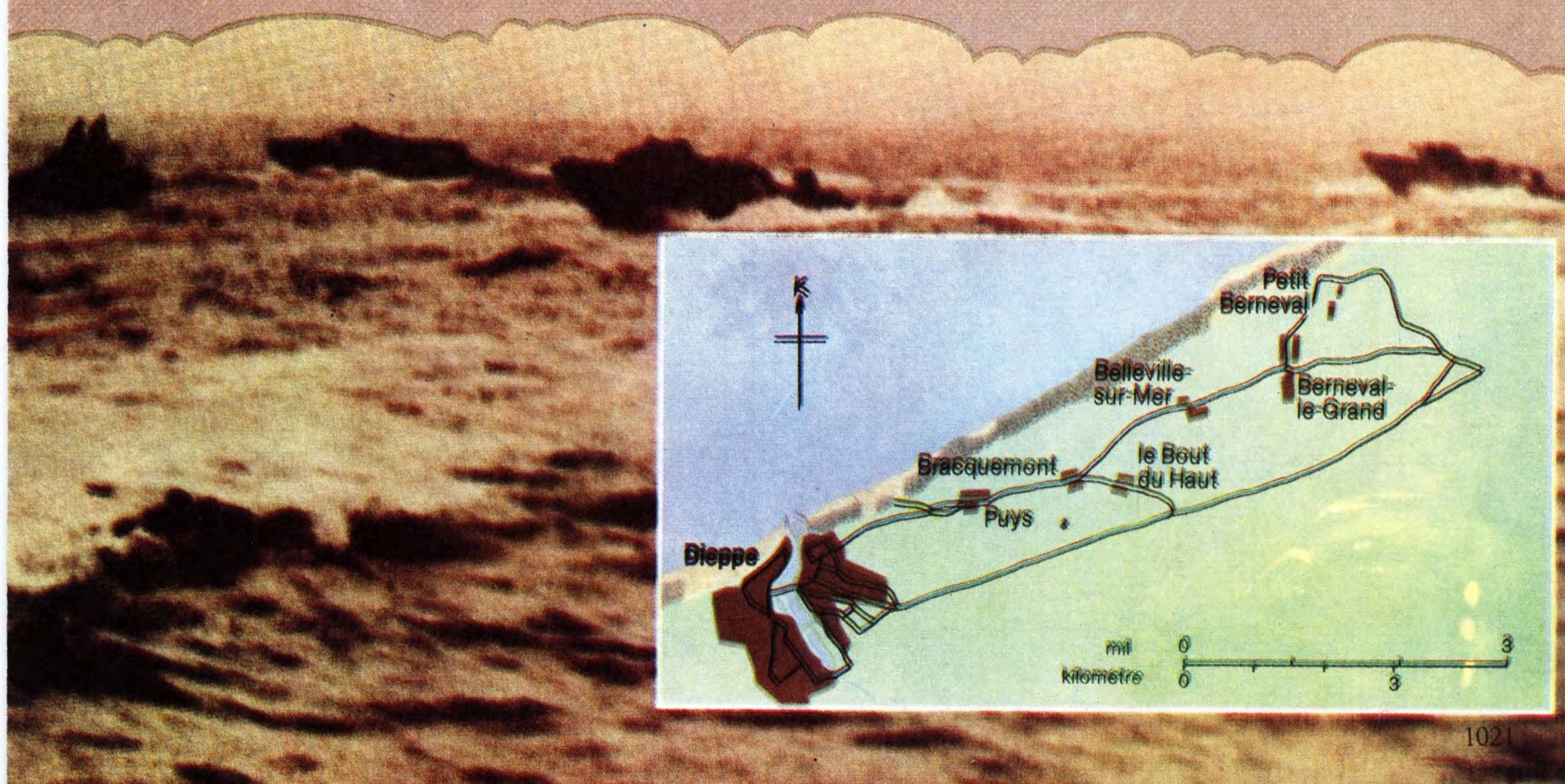

fiklerin çıkarma gemileri kıyıya yanaştı. Fakat ağır bir ateş hattı ile karşılaştılar. Büyük kayıplar verdiler. Lambert ve Gay kadınların duydukları çığlıkların Alman savunma kuvvetlerinden gelmiş olabileceğinde birleştiler.

Puys'daki ve Berneval'deki tankların saldırı saati öğleden sonra 16.50'de olmalıydı. Çıkarma gemisinin ilk saldırısı, saat 13.07'de bertaraf edildi. Saat 17.12'de Dieppe bombalanmaya başladı. Esas kuvvetler saat 17.20'de Dieppe'ye çıkmaya başladılar. Deniz önündeki binalar, 17.15'te gelen İngiliz uçaklarının saldırısına uğramışlardı. Saat 17.40'ta, denizden bombardıman bitti. Yaklaşık 10 dakika sonra 48 İngiliz uçağı buraya ulaştı ve savaşa katıldı.

Bu kronolojik ayrıntılar Lambert ve Gay tarafından, **Christopher Buckley**'in The **Commandos, Dieppe** hikâyesinden alındı. Kadınların ikisi de bu tarifleri, deneyimlerinden önce görmediler. Daha da şaşırtıcı bir şey ise, ikisinin de bu ayrıntıların varlığından haberleri olmamasıydı.

Gerçek araştırılıyor

Agnes ve Dorothy'nin duyduğu sesler, savaş zamanında kayıtlara geçen seslerle uyum sağlıyordu. Bu seslerin tanımlama ve yorumlanması eleştirmenler tarafından yapıldı. İki kadının bekleme koşulları için bir muhabir şu gerçeği araştırdı: Neden Agnes ve Dorothy, bu sesleri birbirlerine söylemediler? Aslında bu çok önemli bir nokta değildi. Çünkü Agnes kapıya ulaşmadan önce Dorothy'nin uyanık olduğunu açıklamıştı.

Fakat, kadınların ifadelerindeki zamanlama hakkında kılı kırk yaran araştırmacılar

vardı. Bununla birlikte iki kadının duyduğu sesler için doğal bir açıklama getirmek isteyen başka bir muhabirin sağladığı bilgi, "olağanüstü olay" görüşünü yok etmek için yeterliydi.

Seslerin kökeni tartışılıyor

1968 Eylül'ünde Bay **R. A. Eades,** Psişik Araştırmalar Kurumu'na (SPR) tatil sırasında başından geçen bir olayı bildirdi. 1951 Ağustos'unun sonlarında Fransa'da ailesi ile tatildeydiler. Bir gece Dieppe'nin doğusunda bir yere çadır kurdular. O gece tarifi mümkün olmayan bir sesle uyandılar. Bu ses birkaç saat devam etti. Eades ailesi duydukları sesi bir şeylere benzetmek için tartıştılar. Bazıları hayvanat bahçesinden gelen sesler, dedi.

Dieppe'den iki görünüm. Müttefik saldırısının ana hedefi deniz kıyısına idi (19 Ağustos 1942). Savaş zamanındaki görünüm (üstte, sağda) ve barış dönemi (altta).

Diğerleri ise bir pazar, panayır ya da uzak bir mesafeden bir okulun dağılışı, dediler. Ama sonuçta, bu seslerden hiçbiri olmadığı konusunda birleştiler. Ertesi gün kasabanın limanında bir tarama makinesinin olduğunu öğrendiler. Makine hâlâ oradaydı ama artık çalışmıyordu.

Tanklar ve çıkarma gemileri, savaş sonrasında dakikalarca yanmaya devam ettiler. Dorothy ve Agnes, duydukları gürültülerin kesinlikle plaj yönünden geldiğini iddia ettiler. Ayrıca, bu gürültüleri mermi ateşi, bombalama, top ateşi, silah, çıkarma gemilerinin sesleri ve insan çığlıkları olarak ayırabildiklerini de iddia ettiler (üstte).

Makine gürültüsü değil!

Araştırma, Dieppe liman amiri ile Bay G. W. Lambert tarafından yapıldı. G. W. Lambert, 4 Ağustos 1951 gecesinde, tarama makinesinin çalışıp çalışmadığından emin olmak istedi. Liman amiri makinenin çalışmasının gece saat 00.15'ten ertesi sabah saat 8.15'e kadar sürdüğünü doğruladı. Makinenin çalışması garip gürültülerin başlamasından yaklaşık 3 saat 45 dakika önce başlamış, gürültülerin bitiminden bir saat on beş dakika sonra da son bulmuştu. Demek ki, Dorothy ve Agnes'in uykusuzluğunun nedeni sadece makinenin gürültüsü olamazdı.

SPR'nin yayın organı olayla ilgilendi. Eades, olayın bağımsız araştırmalar yapılarak yeniden incelenmesi fikrini önerdi. İnceleme, **Robert J. Hastings** tarafından başlatıldı. Robert J. Hastings ayrıntılı olarak kanıtları inceledi ve şu sonuçları ortaya çıkardı: Kadınlar, saatlerindeki iki dakikalık geri kalmayı kabul ediyorlardı. Fakat güvenli olan saate göre, hangi saat bozuksa onu ayarlamak için bir çaba harcamadılar.

Kadınlar, baskını anlatan rehber kitaplarının olduğunu da söylediler. Ayrıca kitabı balkonda deneyimleri sırasında bulduklarını da kabul ettiler. Bu ara, 17.07 ile 17.40 arasında idi. Fakat bunu, kitaptan daha önce okumadıklarını söylediler. Bu bilgiyi gizlemek için de hiçbir çaba harcamadılar. SPR araştırmacılarına serbestçe bu bilgiyi sundular.

Guy W. Lambert, Katleheen Gay ile birlikte Dieppe baskın olayını Psişik Araştırmalar Kurumu (SPR) için araştırdı (altta).

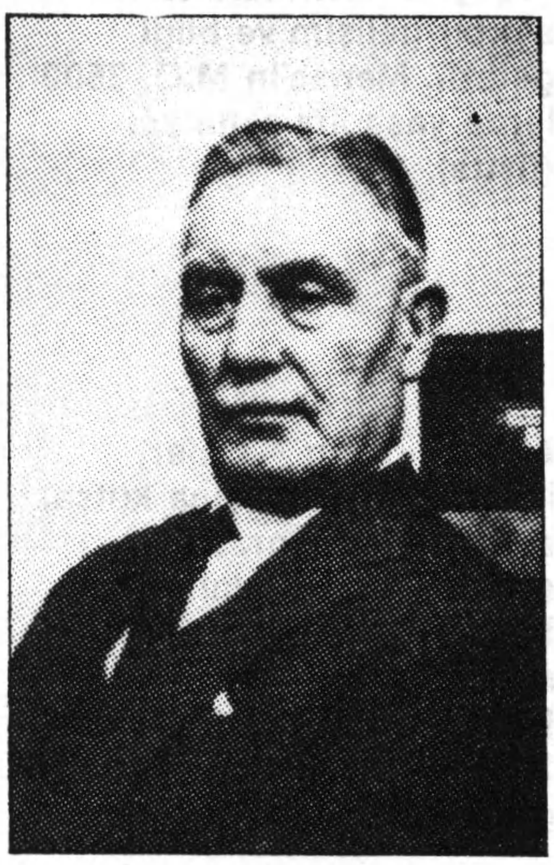

Psişik bir deneyim mi?

Bununla birlikte olayın en çarpıcı yönü, Hastings'e göre şuydu: İki kadın da deneyimlerini geçirdikleri anda, bunun normalüstü bir olay olabileceğini önemsemediler. Onların alışılmadık sesler duymalarından emin olmaları şaşırtıcı idi. Ayrıca, savaş sırasındaki bu sesleri duyduklarından şüphelenmeleri de şaşırtıcı idi. Bu çeşit bir uyanma oldukça garipti. Bu ancak birtakım hayallerle ve açık rüyalarla mümkün olurdu. Bu tür açık rüyalarda rüyayı gören kimse, rüyayı gördüğünün bilincindedir. Psişik deneyim sırasında beyin genelde uyanık değildir. Denek, bu olağanüstü olayla mücadele etmekle meşguldür.

Hastings, kadınların saat 17.05'te, uçağın inmesi sırasında meydana gelen hareketlenmeden bahsetmemeleri gerçeğine karşı çıktı. 1942'de, hava saldırısına tanık olmuş biriyle konuştu. Çünkü, Agnes ve Dorothy, uçakların seslerini duyduklarını iddia ettiler. Fakat Hastings, bu seslerin sivil uçakların sesleri olduğundan şüphelendi. Etrafı araştırdı. Puys'un Londra-Paris-Turin'e uzanan düzenli bir hava hattı bulunduğunu keşfetti. Norton'ların duydukları ses bu olabilir miydi?

Dieppe baskınının öyküsünde bazı hatalar vardı. Fakat aynısı Moberley ve Jourdain' de de olmamış mıydı? Bu tür normalüstü deneyimler, az bilinen gerçeklere uyuyor. Çünkü bir normalüstü unsur varsa, bilgiler bilinmeyen bir kaynak tarafından verilir. Oysa, duyumsal bilgiler normal kaynaklardan sağlanır. Fakat, burada bir soru cevaplanmış olarak kalıyor. Hem Moberley ve Jourdain'in, hem de Norton'ların deneyimleri gerçekten normalüstü bir olay mıydı?

İnsana sonsuz güçler sağlıyordu

Mısır'ın kayıp kitabı: Toth

Gizemli kitaplar insanın her zaman ilgisini çekmiştir. Bu ele geçmez kitaplarda bulunan bilgilerin sağlayacağı normalüstü güçlere sahip olmak birçok insanın amacı. Ya bilinemeyen olayların çözümlerini ve açıklamalarını yapan kitaplar? Ama nedense, bu kitaplar sanki kendilerini koruyor gibiler. Bir türlü sahip olunamıyorlar ve çoğu zaman da sahiplerinin başlarını derde sokuyorlar. Bunların en önemlilerinden biri Mısır'ın ünlü Toth Kitabı. Aşağıda, arkadaşımız Ata Nirun'un bu kitapla ilgili bir araştırmasına yer veriyoruz.

MISIR UYGARLIĞI, insanlık tarihinin en gizemli dönemlerinden biri. Piramitlerin akıl almaz özellikleri, mumyaların sırrı, Mısır rahiplerinin ve firavunların gizemli yaşamları, Sfenks'in sakladığı sırlar ve daha birçokları... Tüm bunlar, gizemcilerin, arkeo-astronomların, arkeologların ve her tür araştırmacının yüzyılı aşkın bir süredir uğraştığı dev problemler.

Mitolojik Firavun-Tanrı Narmer-Menes. Taş devrini yaşayan Mısırlılara Narmer ani bir gelişim ve bilgi getirdi. Menes'in M.Ö. 3500' lerde yaşadığı sanılıyor (üstte).

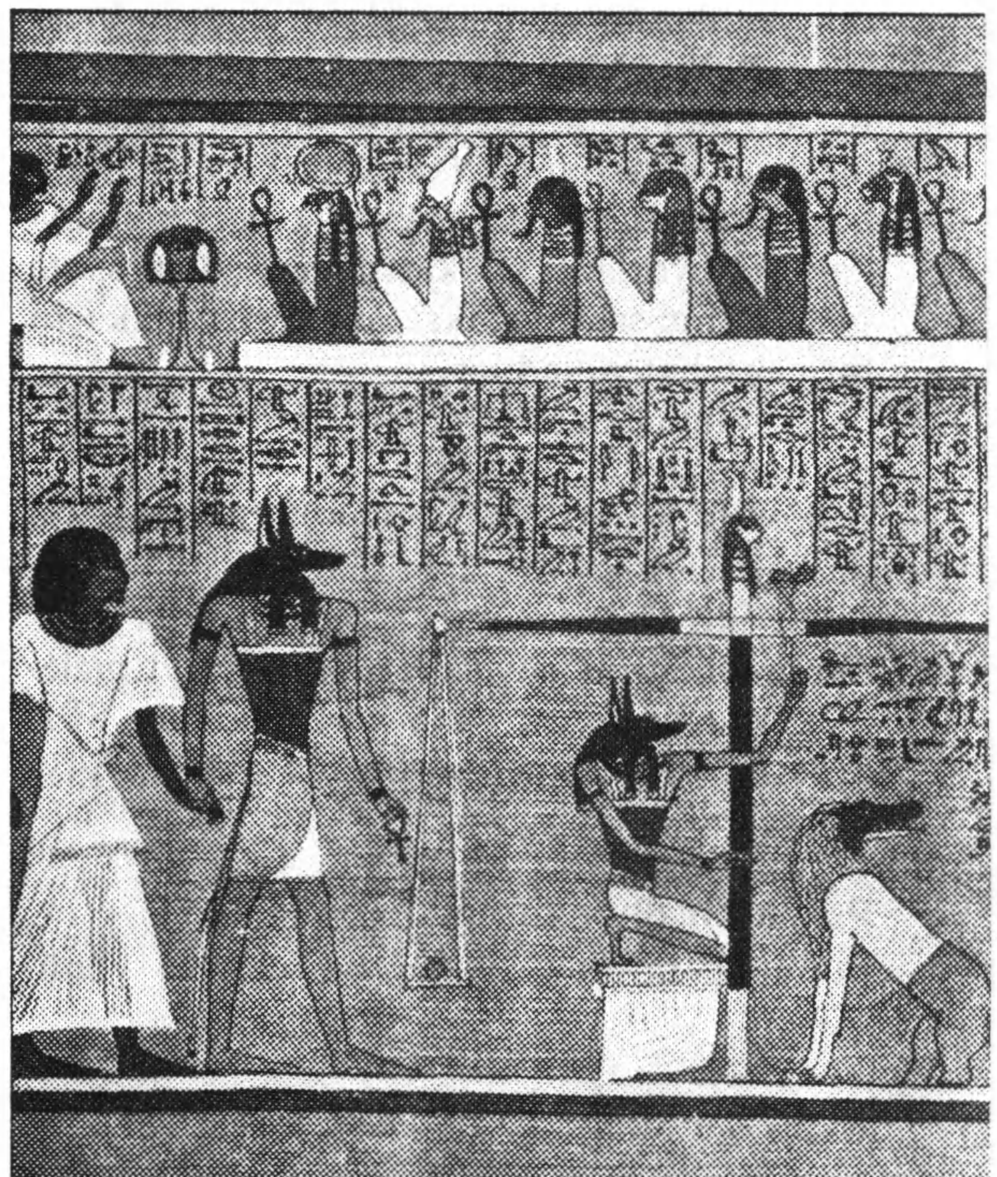

Firavun-Tanrı Narmer, insanoğlunun başına kutsal asasıyla vuruyor. Bu şekilde, insana akıl ve bilginin verildiği sembolleştirilmiştir. Kabartmanın sağ tarafında Şahin Tanrı Horus görülüyor (solda).

"Onlara edebi yaşam verildi." Abu-Simbel tapınağının üzerinde böyle yazıyor. Firavun II. Ramses ve kraliçesi Nefertari, binlerce yıl öncesinden günümüze, hâlâ aynı etkinlik ve görkemle bakıyorlar. En soldaki kraliçe, ortadaki II. Ramses (üstte).

Mısır'ın gizemi nereden geliyor? Bu mükemmel uygarlığın ardında ne var? Bu soruların cevabını aramak için Mısır tarihine biraz yaklaşmak gerekiyor. Mısır'ı birleştirip, ilk sülaleyi kuran, mitolojik bir isim olan **Narmer**'dir. Narmer ya da Menes'in döneminin M. Ö. 3500'lere rastladığını, arkeoloji ve tarih iddia ediyor.

Birden patlayan uygarlık

Narmer, Mısır mitlerinde "Suların Efendisi" dir. Dev boyutlarda resmedilir. Birçok kabartmada, Narmer insanların başına vururken ya da başa yönelik eylemlerde bulunurken gösteriliyor. Bir diğer kaynak olan **Heredot**'a göre ise, Narmer, Mısır'ın ilk efendisidir. İşte bu efendi, tüm Mısır'ı birdenbire taş devri kültüründen, parlak bir uygarlığa geçirdi.

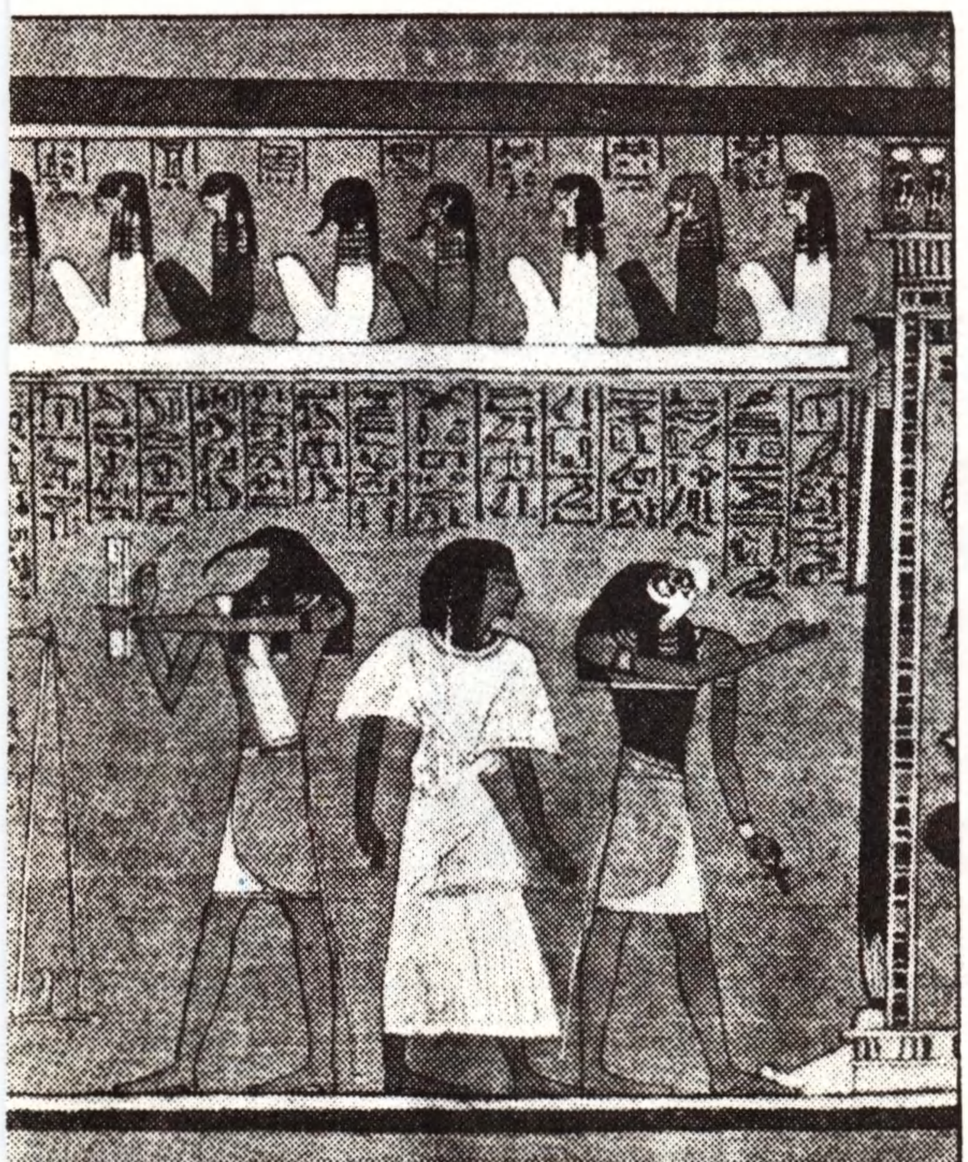

Toth, ölülerin iyilik ve kötülüklerinin kayıtlarını yapıyor. Terazinin başındaki yargılayıcı Tanrı Anubis'tir. Kefelerde kalp ve gerçeği simgeleyen tüy var. Toth terazinin sağ kefesinin hemen yanında, ibis kuşu başlı olarak gösterilmiş (solda).

Bir iki yüzyıl içerisinde, araçlar, mimari, tıp ve bilim, akıl almaz bir hızla gelişti ve sanki bir başka yerden gelmiş gibi, ortaya dev kentler çıktı. Bu kadar hızlı bir gelişim nasıl oldu? Mısır'daki mimari bilgi ve yöntemlerin son derece geliştiği biliniyor. Piramitlerin gizemli yanları bir yana, Karnak mabedi, ünlü Zoser Sarayı, en mükemmel yapıtlardır. Üstelik, bu yapıtların bazı bölümlerinin ne işe yaradığı da hâlâ bilinmiyor.

Parlak giysili adam

Eski Mısır tıbbı, bir diğer gelişmişlik örneği. En önemli kentlerden olan Memfis'te tapınak-sanatoryum karışımı bir yer vardı. Burada, her tür hasta, hatta sakat ve kısırlar bile tedavi edilirlerdi. Kafatası çatlaklarından, omurilik incinmelerine kadar çeşitli operasyonlar yapılırdı. Yılan sokmasından tutun da, doğum sancısına kadar birçok rahatsızlığa gelen 700 tür ilaç kullanılıyordu.

Ünlü Asklepion tapınak-hastanesinde Mısırlılardan başka, yabancı hastalar da iyileştiriliyordu. Bir papirüste adı bilinmeyen bir Yunanlı hasta, başından geçeni şöyle anlatıyor:

"Ateşim ve sancım vardı. Öksürüyordum da. Annem yanımda bekliyordu. Birden odada garip birini gördüm. Annem çok korktu. Gördüğüm, normalden çok uzun boylu, parlak giysiler içinde, sol elinde bir kitap tutan biriydi. Birkaç kez bana yukarıdan aşağı baktı ve sonra kayboldu. O anda ateşim ve sancım yok oldu."

Toth, Atlantis'ten geldi

Bu kimdir? Nasıl biriydi? En önemlisi tedavi yöntemi neydi? Elindeki kitabın bilgiyi ifade ettiği düşünülebilir. Bilgi ise Mısırlılara göre, 3000 yıldır dünyayı yöneten Akıl Tanrısı Toth'dan gelir. Tanrı Toth, gizemcilere göre büyük piramiti yaptı, içine yazılı tabletler ve büyü ile ilgili araç-gereçler koydu. O bir Atlantisliydi ve tüm mesleklerin Tanrı'sıydı. Mısır'ın en eski kitaplarının yazarıydı.

Toth'un yazıyı da icat ettiğine inanılıyor. Efsaneye göre Toth, yazıyı bulup, krala gösterdi. Kral ise, yazı yüzünden insanların hafızalarını kullanmaktan vazgeçeceklerini söyledi. İnanışa göre Toth'un yazdığı kitaplar, Tanrı'nın kendi el yazısı ile doludur.

Bugün, bilinen bir gerçek var. Dünya üzerinde ilk kez yazı yazanlar Mısırlı rahiplerdir. Papirüs bitkisinin yapraklarını düzleştirip kâğıt yapan ilk insanlar da yine onlardır. Fakat tüm bu bilgileri nereden öğrendiler? İşte bu hâlâ bilinmiyor. Ama bu konuya ilişkin bir kitabın adı geçiyor: Toth kitabı. Araştırmacılara göre her şey burada yazılıdır, tüm insanlık bilgisi bu kitaptan okunabilir.

Gizemli ibis kuşu

Toth, Mısır kayıtlarında, Mısır öncesi döneminden gelen kutsal biridir. O, rahiplere, firavunlara başka dünyaların sırrını anlatan ve onlara olağanüstü bir güç veren bilgileri içeren Toth kitabını bıraktı. Mısır'a ilişkin en eski dokümanlar, M.Ö. 2500'e kadar uzandığına göre, Toth kitabı daha da eski olmalı. İnsanın aklına kopya edilerek yılları aşmış olduğu geliyor.

Toth, sembolik olarak Mısırlılarca başı ibis kuşu olan bir insan olarak tanımlanmış. Elinde bir mürekkep hokkası ile bir kamış kalem tutuyor. Diğer simgeleri Ay ve şebek maymunu. İbis kuşu, son derece önemli bir sembol. Yunanlı Bilgin **Aelian, De Natura Animalium** adlı kitabında ibis kuşunun başını kanatlarının altına soktuğunu yazar. Aelian'a göre ibis kuşu böyle uyurmuş. İbis o anda tam bir kalp şeklini alıyor ve böylece bilginin insanın yaşamı için en önemli etkin kavram olduğu sembolize ediliyor.

Yakılan kitap

İbis kuşunun, daha doğrusu Toth'un kitabı ile ilgili ilk bilgi 1868'de Paris'te çözümlenip yayımlanan Turis papirüsünde ortaya çıktı. Toth kitabı, insana sonsuz güçler sağlamaktadır. Papirüse göre, firavunu ve danışmanlarını büyü yoluyla ya da balmumu heykeller aracılığı ile yok etme bilgisini Toth kitabından öğrenen asiler, az daha başarılı oluyorlardı. Firavun bunun üzerine kitabı yaktırmış.

Daha sonra, **II. Ramses**'in oğlu **Khau-nas**'ın, kitabın bir eşini veya kopyasını ele geçirdiği biliniyor. Bilindiği kadarıyla firavun, Toth'un bizzat yazdığı nüshaya sahipti. Belgeler, kitaptaki bilgiler sayesinde Güneş'in gücünün kullanılacağını, yeryüzü, deniz ve gökcisimlerinin kontrol edilebileceğini anlatıyordu. Ayrıca hayvanların birbirleriyle anlaştıkları sezgisel dil de öğretiliyordu. Toth kitabının bilgileriyle ölüleri diriltmek mümkün olabiliyordu. Bu tür bilgiler içeren bir kitap gerçekten tehlikeliydi, üstelik kötü amaçlı birinin eline geçmişse...

Toth, peygamber mi?

Bir diğer bilgiye göre Toth, kitabını kendi eliyle yakmış. Böylece kötülüğü uzaklaştırdığına inanıyordu. Bu bilgiye, 1828'de bulunan ünlü Metternich Dikilitaşı'nda rastlandı. Aynı dönemde Mısır Valisi olan **Kavalalı Mehmet Ali Paşa,** Dikilitaş'ı Avusturyalı politikacı **Metternich**'e hediye etmiştir. M.Ö. 360'ta kitabın yine törenle yakıldığını bir başka kaynak bildiriyor. Ama Toth bilgisi, M.Ö. 300'den sonra, Ay Tanrısı olarak kabul edilen Toth'un, Yunanlılarca "üç kez büyük Hermes" olarak kabullenilmesiyle yine ortaya çıktı.

Bilgi yok olmuyor

Yunan döneminden kalan Asklepius metni, Toth kitabından, daha doğrusu içerdiği bilgiden şöyle söz ediyor:

"Geçmişte atalarımız olan Tanrılar, yaratma sanatını biliyorlardı. Heykeller yaptılar ama onlara can veremediler. Kitaptaki bilgilerle, şeytanlar ve meleklerin ruhlarını

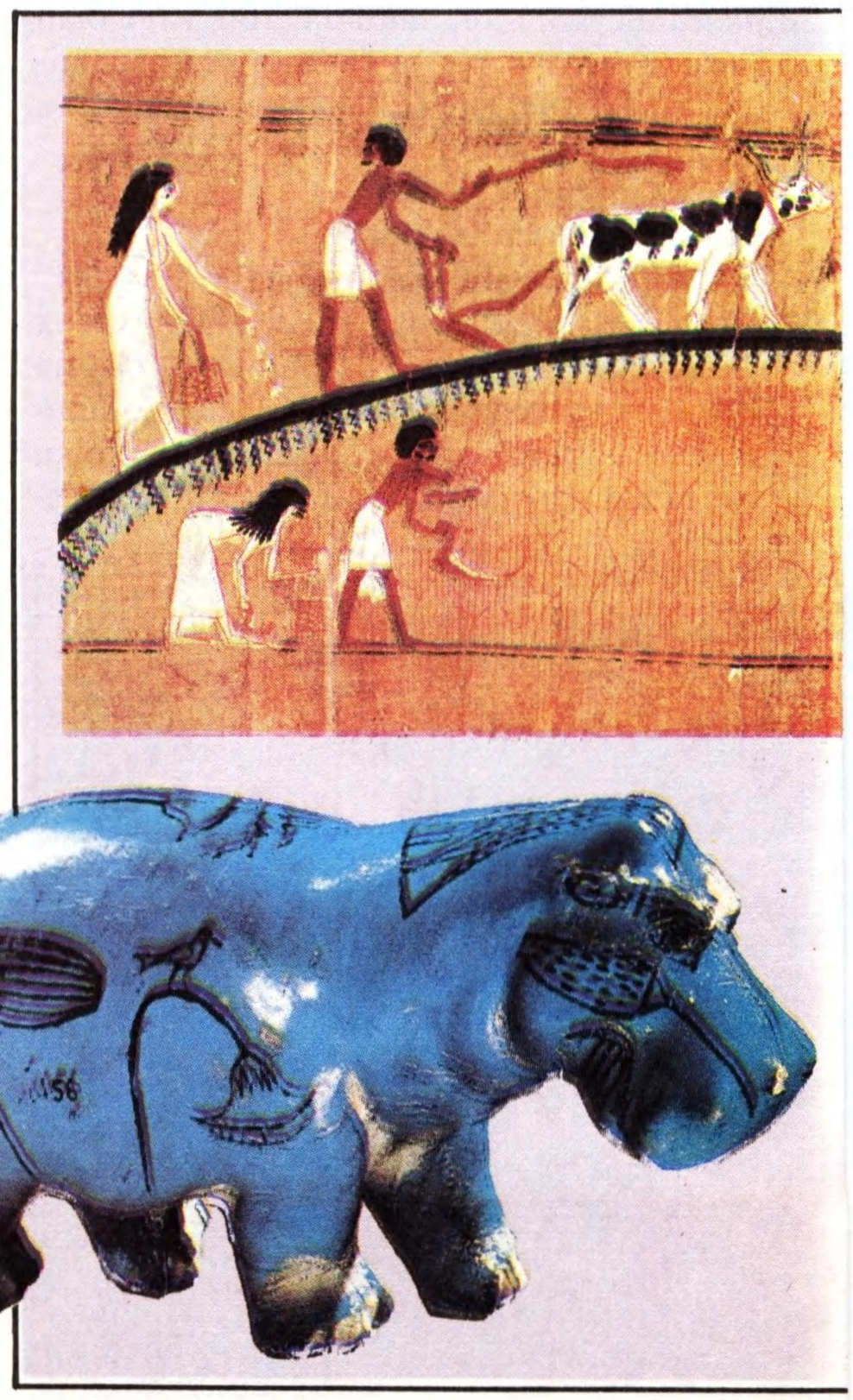

çağırıp, bu heykellere yerleştirdiler. Böylece bu heykeller canlanıp, iyilik ve kötülük güçlerini kazandılar. Bu bilginin kökeni, Mısır'dan önceki büyük bir uygarlığa kadar uzanır. Onlar Libya'nın ötesindeki bir yerde yaşıyorlardı."

Asklepius'a göre bu uygarlık, olsa olsa Atlantis'tir. Yani Toth bilgilerinin kaynağı, Atlantislilerdir.

Toth metinleri 5. yüzyıldan bu yana birçok kez çeşitli eserlerde vurgulandı. Engizisyon otuz kez Toth kitabını yaktığını belirtti ve kitap sahiplerinin başlarına çok kötü olaylar geldi. Fakat, hiçbir zaman kitabın tamamı ya da aslını elinde bulunduran kimse bulunamadı. Öyleyse, bu gizli metinler nasıl yayılıyordu?

Tehlikeli bilgiler

Aslında Toth kitabı, insana kişisel gayretlerle üstün bilinç kazandırıyor ama okuyucu yalnız başına böyle bir işe kalkışmamalıdır. Çünkü çok tehlikeli sonuçlar görülebilir. Öyle ki, bu iddialara göre, yöntemi ancak özellikli ve etkileyici kişiler öğretebilir.

Öyleyse, bu garip kitap, eğer bir yerlerde hâlâ duruyorsa, onu bilinçsizce ve bilgisizce eline alacaklar için tehlikeli olacaktır. Ama temelde yatan bilgi nedir? Araştırmacı **C. D. King,** bunu şöyle anlatıyor:

Gerçeğin aynası

"Asıl özellik gerçek evren üstüne kurulu olan nesnel bilgidir. Herkes, alt düzey varlığı olmaktan kurtulup, gerçek varlık olmalıdır. Ama bunu yapmak için insan kendi öz bedeninin doğal, içsel görevlerini yapmalıdır. Bu bilimsel bir yoldur. Böyle bir yolla insan, yalnız kötüyü gösteren bir aynaya bakar. Bu, gerçeğin aynasıdır.

Eski Mısır'ın kutsal kitapları

Nil bölgesinde yaşayan kuşlar ve hayvanlar, Mısır Tanrılarıyla özdeşleştirilmişlerdir. Toth'un ibis kuşuyla simgelenmesi gibi, Gök Tanrısı Horus da şahinle tanımlanıyordu. Horus, evrendeki her şeyin yaratıcısıydı. Kobra yılanı ebediyetin sembolüydü. Horus, Ra ile birleştiği zaman, Güneş Tanrısı olarak kabul ediliyordu. Bir diğer gizemli hayvan timsahtır. Timsah, Yer Tanrısı Geb'i temsil eder. Ölümden sonraki yolculukta ölülere eşlik eder (üstte). Papirüste ölü kadının yere diz çökerek, cennetin suyunu içtiği anlatılıyor. Hiyerogliflerde kadının, Horus'un önüne kutsal yiyecekler koyduğu anlatılıyor. Mısırlılar Kötülük Tanrısı Seth'e karşıt olan gücü, hipopotamla simgeliyorlar. Kirpi ise mezardaki sihirli güçleri kontrol eden diğer bir sembolik hayvandır. Mısır'ın ölüm ötesi âlemle olan derin ilgisi, birçok uygarlığa göre çok daha fazladır.

Öğretiye kabul edilen kişi, bu aynaya içindeki her tür kötülüğü yok edinceye kadar bakar ve sonunda aynada hiçbir şey göremez. O zaman saf ayna ustası olmuştur."

King'in yazdıklarına göre, ortada pek kötü bilgiler görülmüyor. Eğer gizemli Toth kitabı insanı iyiye yöneltecek bilgiler taşıyorsa, ortadan kaybolmasına üzülmek gerek. Fakat, şunu da unutmamak gerekiyor; Toth aynı zamanda Mısır'ın günahları tartma Tanrısı idi. Mısır inancına göre, ölüler günahlarını ve iyiliklerini Toth'un terazisi önünde sayıp dökerler, o da tartardı. Terazinin bir kefesinde ahlaki vicdanın yeri olan kalp, diğerinde gerçeğin sembolü olan bir tüy bulunurdu. Kalbi doğru bir insanın kalbi, tüyden hafif olurdu.

Tamamı 42 ciltlik

Birçok gizemci ve araştırmacıya göre, Toth, Mısır'a bir başka yerden gelen, gerçekten yaşamış biridir. Bazılarına göre bir Atlantisli, bazılarına göre ise bir uzaylıdır. O bir yazıcıdır. Tanrıların haberlerinin taşıyıcısıdır. Zamanı ölçer, hesaplar. Tüm yazıcılar, gökbilimciler, matematikçiler, astrologlar, Toth'un kurallarına bağlı kalırlar. Toth, hiyeroglifin (Mısır resim yazısı) ve kelimelerin de Tanrısıdır. O, her şeyin sonuçlarını tartıcı ve değerlendiricidir.

Toth kitabının 42 cilt olduğu ve bunlarda tüm gizemli bilgilerin bulunduğu ileri sürülüyor. Bazı ciltlerde Mısır'ın yasaları yazılı. Bunlarda yargı yöntemleri anlatılıyor. Ama yargılamada, efsanelere göre yine Toth kitabı etkin. Kararı yargıç yerine o veriyor. İncelenecek konuda bir doğru ya da yanlış varsa muhakkak Toht kitabında olması gerekiyor. Çünkü kitabın büyülü bir kitap olduğu inancı oldukça yaygın.

Sonuçta, hem Toth, hem onun kitabı Mısır gizemciliğinin en önemli yanlarından biridir. Yaratıcı olan Tanrı Ptah, en yüce akıldır, sonsuzdur, yaradılışın kökenidir ve Toth onun dilidir. Ptah'ın var olduğunu ve var ettiğini Toth şöyle dile getirir: *"Her şey onun tarafından yaratıldı ve yapıldı."*

Kitap nerede?

Gizemli kitaplar içerisinde Toth kitabının önemi büyük. Ama, bir farkı var. Kitabın sadece adı ve ünü var. Birçok eski kaynakta ise birkaç satırlık metinler görülüyor. Bunların Toth kitabından alındıkları söyleniyor.

Eğer, bu gizemli kitap ortada olsaydı ne olurdu? Üzerine efsaneler kurulan birçok benzeri kitap gibi özel bir koleksiyonun ya da bir müze-kitaplığın bir parçası mı olurdu? Yoksa, akıl almaz gücünü kullanıp, insanlığı mı etkilerdi?

Tarih, bu kitapların varlığını destekliyor. Ama, onların nasıl ve niçin kullanıldıklarını belirtmiyor. Bir diğer bilinmeyen önemli nokta, Toth kitabının iyiye mi, yoksa kötüye mi yönelik yazıldığıdır. Bu sorunun cevabını vermek pek güç değil.

Kitap ne içerirse içersin, kişinin ahlaki yapısının ve arzularının etkisi, böyle bir kitabı yönlendirebilir. Kim bilir, belki de Toth kitabının bir kopyası bir sahafta yıllardır bekleyip duruyordur. Ta ki, bilen ve anlayan bir alıcı çıkıncaya kadar...

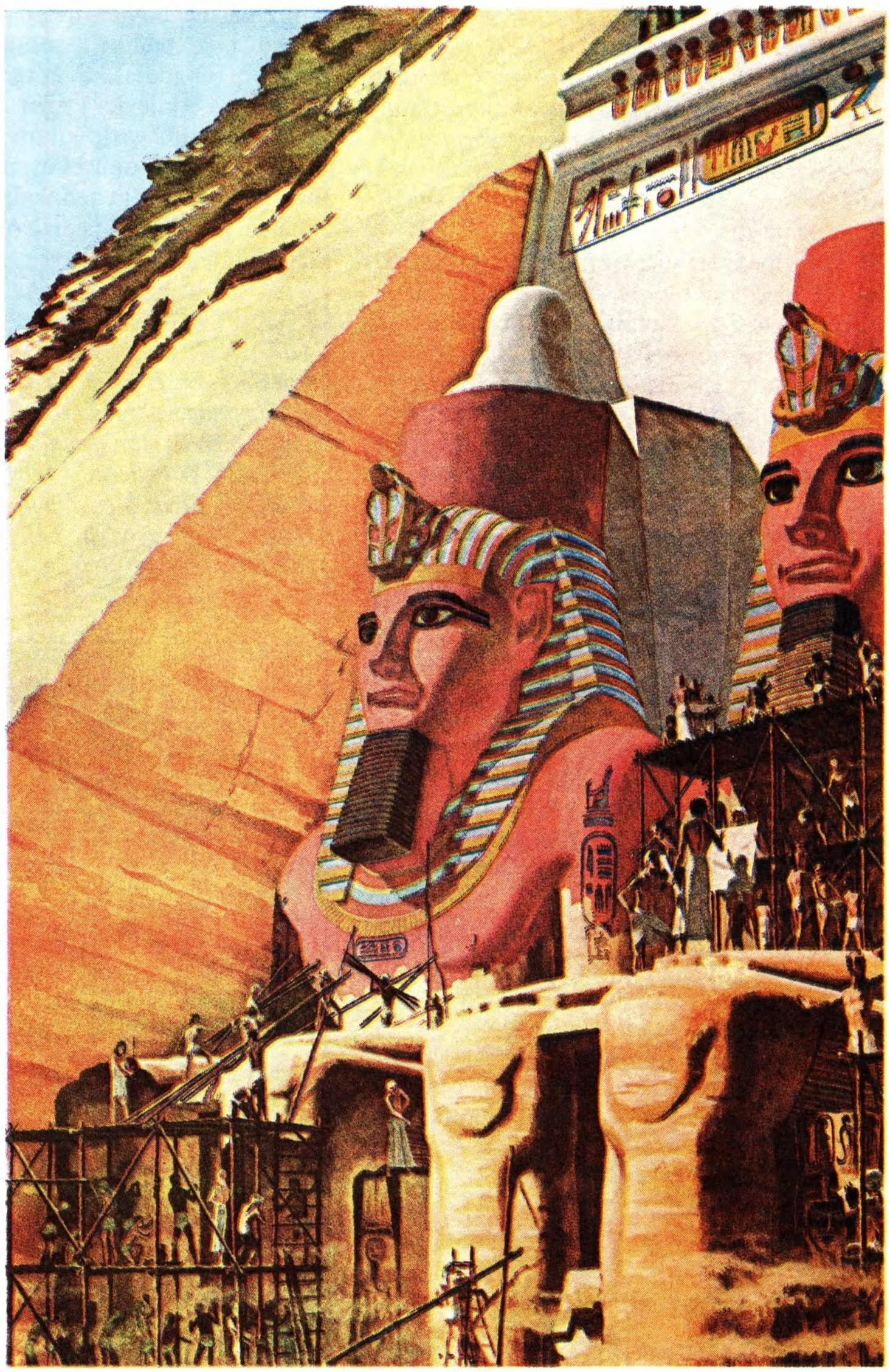

M.Ö. 3000'lerde akıl almaz bir gelişim gösteren Mısır mimarisi. Çizimde, Abu-Simbel'deki kutsal tapınağın yapımı canlandırılıyor (üstte).

Daha fazla bilgi için:
Mısır'ın Ölüler Kitabı, Albert Champoor, Ruh ve Madde Yayınları, 1984.
Egyptian Magic, E. A. Wallis Budge, RKP, 1981.
The Splendour Egypt, Margret Murray, 1973.

Yüzlerce yıldır varlığını gizliyor

Dev yeraltı ülkesi: Agarta

Yüzyıllardır, Himalaya Dağları'nın altında çok geniş bir bölgeye yayılan, bir yeraltı ülkesinden söz ediliyor. Agarta adı verilen bu yeraltı uygarlığına ilişkin bilgilerin, özellikle Tibet'teki manastırların kütüphanelerinde özenle saklandığı belirtiliyor. Yeryüzünün dört bir yanına dağılmış mağaraların ve tünellerin Agarta'ya kadar uzandığı ileri sürülüyor. Aşağıdaki yazıda arkadaşımız Cem Çobanlı'nın konu ile ilgili incelemesini sunuyoruz.

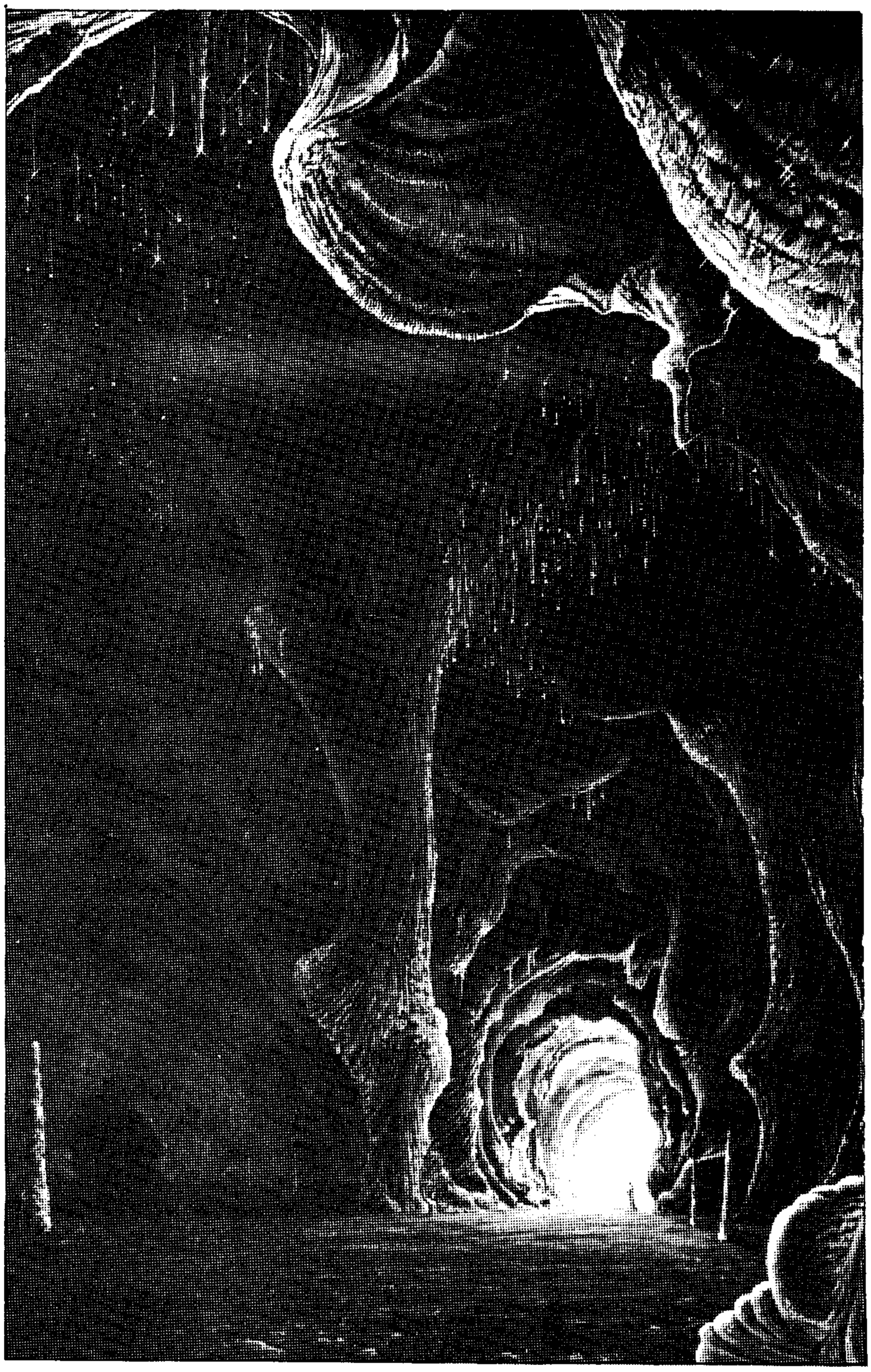

21 TEMMUZ 1969 TARİHİNDE, **Juan Moricz** adında bir Arjantinliye Ekvador devleti tarafından, belki de dünyanın en ilginç tapusu verildi. Belgeye göre Moricz, Ekvador Cumhuriyeti sınırları içerisindeyer alan yüzlerce kilometre uzunluğundaki esrarengiz mağaraların sahibi oldu. Belgede şöyle diyordu:

"Juan Moricz, Macaristan doğumlu, Arjantin uyruklu... Ekvador Cumhuriyeti sınırları içinde, Morona-Santiago kentinin doğu kesiminde insanlık için kültürel ve tarihsel açıdan büyük değer taşıyan yapıtlar buldum. Bu yapıtlar özellikle metal levhalardan oluşmakta, insanlığın şimdiye dek bilmediği ve kanıtlarına rastlamadığı, kaybolan bir uygarlığın tarihsel özetini vermektedirler.

Bulduğum yapıtlar şu özelliklere sahiptirler: Çeşitli büyüklükte ve renklerde taş ya da metal cisimler. Üzerlerine yazı ve şekillerin işlendiği metal levhalar. Bu levhalar yok olan bir uygarlık hakkındaki bilgileri içermekle beraber, insanın kökeni ve insanlık tarihinin bir özetini veren düzenli bir metal kütüphaneyi oluşturmaktadır."

Ünlü araştırmacı-yazar **Erich von Däniken**'e göre bu küçük bir başlangıçtı. Nitekim, İngiliz arkeolog **Harold Wilkins** de **Güney Amerika'nın Gizemleri** adlı kitabında, Güney Amerika'nın esrarlı tünellerine değiniyordu:

Tüm kıtayı kuşatıyorlar

"Büyük tünellere yaklaşım yollarından biri de Eski Cuzco'nun yakınlarındaydı. Fakat keşfedilmeyecek bir şekilde kamufle edilmişti. Bu gizli yol doğrudan doğruya 600 km'lik bir mesafe boyunda Cuzco'dan Lima'ya uzanan muazzam bir 'yeraltı dünyasına' ulaşıyor. Bu büyük tünel daha sonra güneye dönüyor ve 1450 km'lik bir mesafeyi aşarak Bolivya topraklarına giriyor."

Söylentilere göre, bu dev tüneller ve yeraltı galerileri ağının içerisinde, eski Güney ve Orta Amerika uygarlıklarına ait paha biçilmez hazineler var. Fakat bunca yıl sonra uygarlığımızın ulaştığı bu ileri teknolojik düzeye rağmen bu tünellerin derinliklerine girmek olanaksız. Çünkü hem bu galerilerin birkaç yüz metre derinliğindeki molozları, hem de yüzlerce yıldır içeride oluşan zehirli havayı temizlemek, çok büyük harcamaları ve çabaları gerektiriyor.

Kimlerin yaptığı bilinmiyor

Kuşkusuz, asıl gizem, bu ele geçmez hazineler değil. Birçok arkeoloğun ve araştırmacıların birleştiği ortak nokta, bu tünellerin İnkalar ya

da bilinen herhangi bir uygarlık tarafından yapılmadığıdır. Yakın zamanlara kadar bu tünellerin İnkalar tarafından, o dillere destan hazinelerini İspanyol işgalcilerden korumak için inşa ettikleri sanılıyordu.

İnkaların bu tünellerin varlığını bildikleri ve onlardan yararlandıkları doğru. Fakat kimler tarafından ve ne amaçla yapıldığını onlar da bilmiyordu. Gerçekten de bu akıl almaz boyutlardaki dev tüneller ve galeriler şebekesi binlerce km²'lik bir alana yayıldığı için, tek bir uygarlığa mal edilmesi oldukça uzak bir ihtimal gibi gözüküyor.

Birbirleriyle irtibatlı

Yeryüzünün hemen hemen her yanında bu tür "sonsuz" tünel sistemlerine rastlanması oldukça ilginç. Güney Amerika'dan başka, Kuzey Amerika'da, Atlantik Okyanusu'ndaki birçok adada, İskandinavya'da, Orta Avrupa'da, Malta'da, Orta Anadolu'da ve Asya'nın çeşitli yörelerindeki esrarengiz mağaraların ve tünellerin varlığı yüzlerce yıldır biliniyordu.

Hatta söz konusu yörelerdeki folklorik inançlarda, tünellerle ve mağaralarla ilgili öykülerin, efsanelerin sayısı sayılamayacak kadar çoktur. Fakat yüzyılımızın başlarında, bu tünellerin birbirleriyle irtibatlı olabilecekleri ve tüm dünyayı yeraltından kuşattıkları şeklinde iddialar ortaya atılmaya başlayınca, iş artık masallıktan ve efsanelikten çıkmaya başladı.

Anadolu'nun tünelleri

Varlığı ilk kez 1960'larda anlaşılan Orta Anadolu'daki yeraltı kentlerinin ardında yatan gizem ise hâlâ anlaşılabilmiş değil. Geçen yıllarda araştırmacılarca 11 katı saptanan tüneller ve yeraltı galerileri ağının, tamamının kaç kat olduğu bilinmiyor. Bazı araştırmacılar ise bu tünellerin, Batı ve Doğu Anadolu'daki eski yerleşim merkezleriyle bağlantılı olduklarını belirtiyorlar.

Erich Von Däniken, dev tüneller sistemini keşfeden Juan Moricz ile gizemli girişlerden birinin önünde görülüyor (üstte).

Asya kıtasının en esrarengiz yörelerinden biri olan Gobi Çölü. Çok eski zamanlarda kapalı bir deniz olan Gobi'deki bir adaya, "yıldızlardan gelen varlıklar" yerleştiler. Anakaraya ulaşan çok sayıda tüneller kazdılar (sağda üstte).

Arjantinli Juan Moricz'e Ekvador Cumhuriyeti tarafından verilen belge. Moricz bu belgeyle esrarengiz mağaraların sahibi oldu (altta).

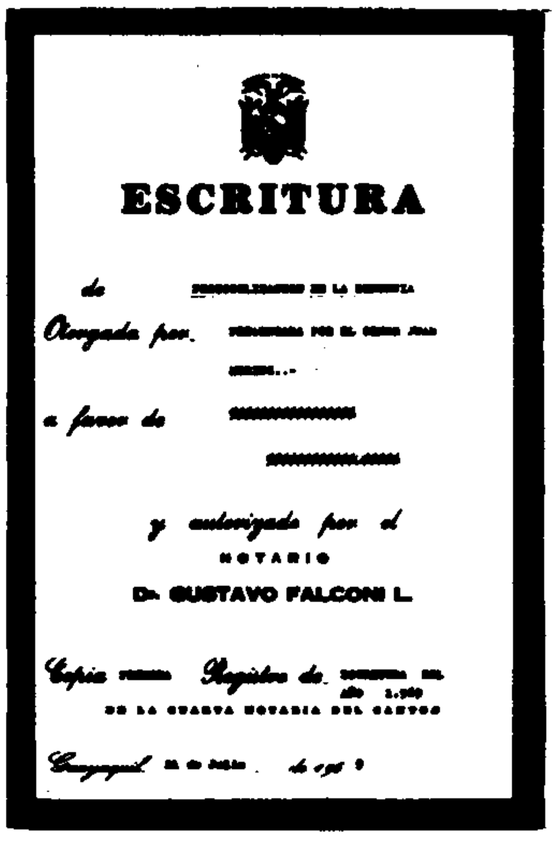

ESCRITURA

40.000 mağara var

Araştırmacı-yazar **Halûk Egemen Sarıkaya, Türkiye Gizemleri** adlı kitabında, Anadolu'daki mağaraların toplam adedinin 40.000 civarında olduğunu vurgulayarak şöyle diyor:

"Anadolu halkı arasında bu mağaralarla ilgili birçok ilginç tradisyon (gelenek) dolaşmaktadır. Bu tradisyonları üç ana grupta toplayabiliriz:

a) Bir grup tradisyon, mağaralardan çıkan tuhaf kişilerden, yaratıklardan bahseder.

b) Bir diğeri, mağara girişlerinin, herhangi bir davetsiz misafirin girişini kesinlikle engelleyen gizemli, belki de manyetik mahiyetteki güçler tarafından korunduğunu anlatır.

c) Üçüncü grup ise, Anadolu evliyalarıyla, ermişleriyle ilgilidir. Bu tradisyonlara göre, ermişler günün birinde bu dünyayı terk etmek istediklerinde, mağaralardan birinin içine girip sır olurlar."

And Dağları'nda bir Tibetli!

1944'te Amerikalı gazeteci **John Sheppard,** Kolombiya sınırında, And Dağları'nda bir Tibetliye rastladı! Adam, elinde Tibetlilere özgü bir "dua çarkıyla" meditasyon yapıyordu. Sheppard'a açıkladığına göre, binlerce yıldır atalarının yaptığı gibi, Tibet'teki bir gizli mağaraya girerek, yeraltında uzun bir yolculuk yaptıktan sonra, And Dağları'nda yeryüzüne çıkmıştı.

Budizmi benimsemeden önce, atalarının And Dağları'nda yaşadığına inanan Tibetli Lamalar ise şöyle diyorlar: *"Evet, galeriler vardır. Bunlar dünyanın çok genç olduğu zamanlarda bilgilerini bize nakleden 'Kozmik Efendiler' tarafından yapılmıştır."*

Gobi'ye inen uzaylılar

Çok eski bir Hint efsanesine göre, günümüzden yaklaşık 18 milyon yıl önce, "büyük beyaz yıldızdan gelen insanlar" (muhtemelen Venüs ya da Sirius), o zamanlar bir iç deniz olan Gobi Çölü'ndeki bir adaya yerleştiler. Önce bir kale, ardından da kent kurdular. Adayı yeraltı tünelleriyle karaya bağladılar.

İlk bakışta masalımsı gibi görünen bu öykünün güçlü kaynaklara dayandığı ve gerçek olduğu öne sürülüyor. Bu kaynakların, Tibet'in kutsal manastırlarında binlerce yıldır özenle saklanan "Brahman Levhaları" olduğu belirtiliyor.

Bir yeraltı ülkesi: Vara

İran edebiyatının ünlü adamlarından **Firdevsi,** 974-999 yıllarında yazdığı **Şehname** adlı klasik eserinde, esrarengiz bir yeraltı ülkesinden söz eder. Tanrı Ahura, "Dünyanın Efendisi" olan **Tahmurs**'un oğlu **Yima**'ya, Vara'nın inşa edilmesi ile ilgili şu talimatı verir:

"Vara'yı bir koşu pisti kadar uzun ve genişliğini uzunluğuna eşit olarak yap. Oraya insanların, köpeklerin, kuşların ve sığırların, büyük

ya da küçük tüm hayvan türlerinin temsilcilerini götür. Ayrıca yanına en güzelinden ve en tatlı kokulusundan her çeşit bitkinin örneklerini, bütün meyvelerin en lezzetlilerini al. Bunlar Vara'da kaldıkları sürece hiç ölmeyeceklerdir.

Bozuk biçimli ya da kuvvetsiz, kirli ya da kötü hiçbir şey olmasın. Yalancı ya da kinci veya kıskanç hiç kimse olmasın. Çürük dişli ya da cüzamlı hiç kimseyi kabul etme. En üst kısımda dokuz, merkezde altı, en alt kısımda da üç cadde tanzim edilsin. Erkek ve kadın, bin çift en üst kısımda; altı yüz, merkezde; üç yüz, en altta yaşasın. Işığın gelmesi için Vara'da bir pencere yapılsın."

Yeraltı dünyası: Agarta

Arkeolog Harold Wilkins de Hindistan'ın kuzeyindeki gizli bir ülkeden söz ediyor. Wilkins'e göre İç Moğolistan'daki Moğol kabileleri arasında bugün bile, tüneller ve yeraltı dünyaları hakkında çok ilginç inançlar var. Wilkins şöyle diyor:

"Moğol efsanelerinden birisine göre bu tüneller, Afganistan içlerinde bir yerde, ya da Hindu Kuş yöresinde bulunan ve tufan öncesi nesilden gelen 'yeraltı dünyasına' uzanırlar. Burasının bir adı da vardır: Agarta. Efsanenin devamında, Agarta'yı, benzeri diğer tüm yeraltı dünyaları ile bağlayan bir tüneller ve yeraltı geçitleri sisteminden söz edilir. İnanışa göre bu yeraltı dünyası, tahılların büyümesini ve yaşamın uzun olmasını sağlayan garip bir yeşil ışıkla aydınlatılmaktadır."

"Yüce varlıklar" kurdu

Birçok Batılı ve Doğulu kaynağın bildirdiğine göre Agarta, merkezi Himalaya Dağları'nın altında bulunan esrarengiz bir yeraltı krallığıdır. Ünlü araştırmacı-yazar **Raymond Drake,** Agarta'nın binlerce yıl önce uzaydan gelen "yüce varlıklar" tarafından kurulduğunu öne sürüyor:

"Tibet:azametli Himalayalar'daki bu mistik ülke, dünyanın psişik merkezi olarak saygı görür. Üstatlar, gözden uzak manastırlarda, diğer gezegenlerdeki kozmik efendiler ile telepatik görüşmeler yaparlar. Hint-Tibet gelenekleri, yerin çok aşağılarında saklı olan bu tüm kıtalarda bulunan gizli girişlerden tünellerle yaklaşılan Agarta'dan söz ederler. Yıldızlardan gelen uzaylı varlıklar tarafından kurulan bu yeraltı uygarlığının tarihi, anlaşıldığına göre dünyamızın ilk günlerine kadar uzanır."

Sırları ifşa etti, ama...

Batı'da Agarta adından ilk kez söz eden kişi, **Marki Saint - Yves d'Alveydre** oldu. D' Alveydre, Tibet manastırlarından elde ettiği Agarta ile ilgili bilgileri, **Hint Misyonu** adlı bir kitapta yayımladı. Fakat bir zaman sonra, kendisine ait olmayan bu binlerce yıllık sırları ifşa etmiş olmaktan pişmanlık duydu ve kitabının baskısını imha etti. Ne var ki, kitabın bir kopyası, asıl adı **Gerard Encausse** olan **Papus** adında bir Fransız gizemcinin eline geçti.

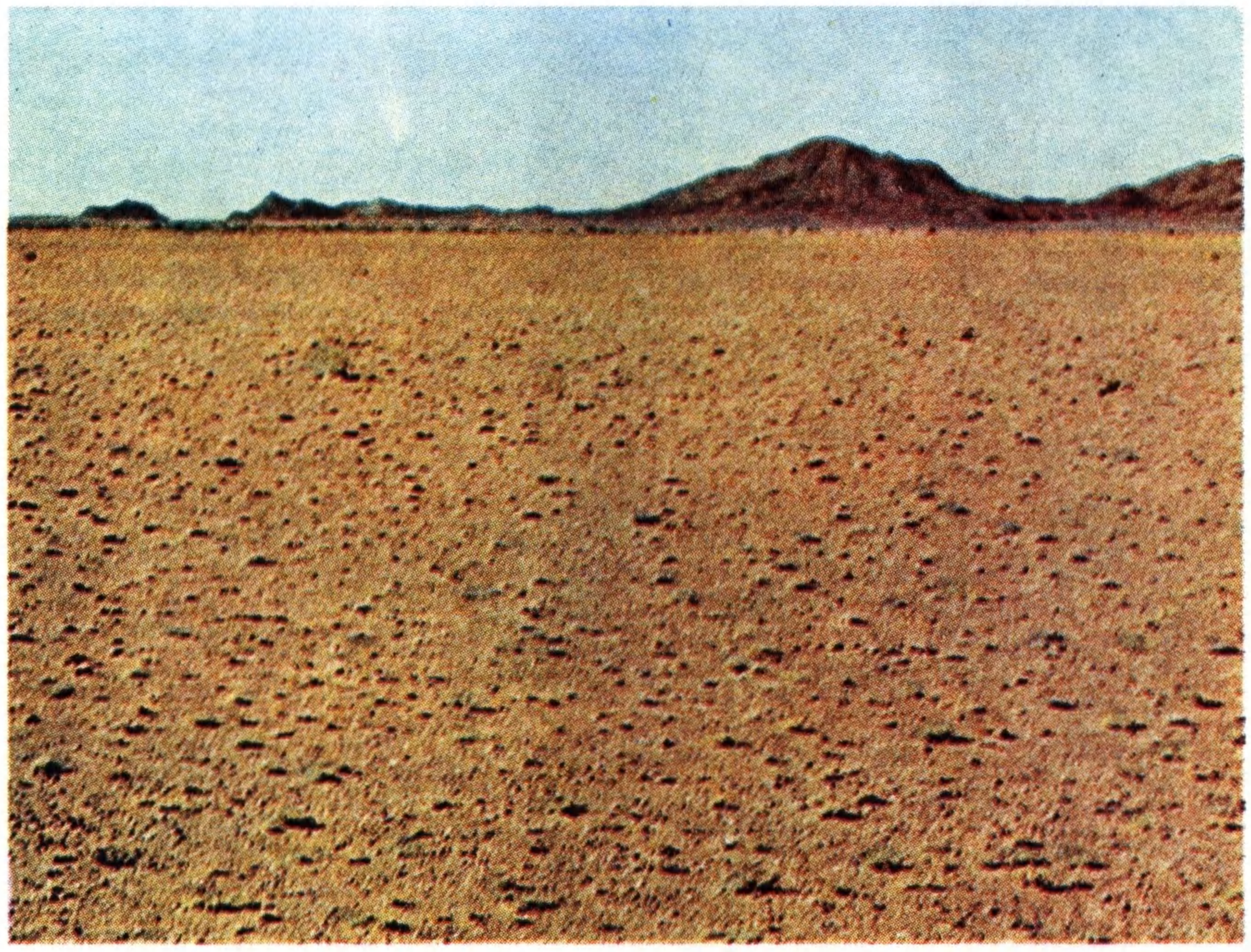

"Dünyanın psişik merkezi" olan Tibet'teki manastırların çoğunda, insanlığın gerçek tarihine ışık tutabilecek binlerce yıllık belgeler bulunuyor. Bunların arasında "Brahman Levhaları" da var. Atlantis ve Mu araştırmacılarının yanı sıra, Agarta araştırmacıları da, bir numaralı kaynak olarak bu dev kütüphaneleri gösteriyorlar (altta).

Art arda kitaplar yayımlanıyor

Böylece, 1910'da kitabın ikinci baskısı yapıldı. Ardından, eski Fransa Konsolosu **Louis Jacolliot, Hint'te Kitabı Mukaddes** adlı kitabında Agarta'dan söz etti. Daha sonra bu gizemli yeraltı ülkesinden söz etme sırası teozofinin kurucusu **Helena Petrovna Blavatsky**'ye geldi. Madam Blavatsky, **Gizli Öğreti** ve **Açıklanmamış İsis** adlı kitaplarında, Agarta konusuna ilginç ve değişik yaklaşımlarda bulundu.

Sayısız Doğu efsanesine kaynak olan görkemli Himalaya Dağları. Hemen hemen tüm Agarta araştırmacılarının birleştiği nokta, bu esrarengiz yeraltı uygarlığının merkezinin Himalayaların altında olduğudur (solda).

1927'de ise, sonradan Müslüman olarak **Abdülvahid Yahya** adını alan Fransız **Rene Guenon, Dünyanın Kralı** adlı kitabında Agarta'ya ilişkin geniş bilgiler verdi. En güvenilir kaynaklardan birinin de Polonyalı bilim adamı **Ferdinand Ossendowski** olduğu söyleniyor.

1917'de Rusya'da gerçekleşen rejim değişikliğinden kaçan Ossendowski, Moğolistan'a ve Çin'e kadar uzanan serüvenli bir yolculuk yaptı. Bu yolculuk sırasında edindiği dolaylı ve dolaysız bilgileri, 1924'te yayımladığı, **Hayvanlar, İnsanlar ve Tanrılar** adlı kitabında topladı.

"Dünyanın kralı"

Ferdinand Ossendowski'ye anlatıldığına göre, binlerce yıl önce, kutsal bir kişi tüm kabileyle birlikte, uçsuz bucaksız bir mağarada kayboldu ve orada bir yeraltı krallığı kurdu: Eski kayıp bilime sahip olan Agarta.

"Bu krallığın başında tüm doğa güçlerini bilen, tüm insanların ruhlarını ve mukadderatın büyük kitabını okuyan Dünyanın Kralı bulunur. Görünmez olan Dünyanın Kralı, emirlerini uygulamaya hazır 800 milyon kişiye hükmeder."

Lama'nın söyledikleri

Ossendowski'ye yolculuğunun bir bölümünde eşlik eden bir bilgin-Lama olan **Turgut** ise ona şunları söylemişti: *"Agarta'nın merkezi büyük rahip ve bilginlerin kaldığı şehirlerle çevrilidir. Agarta'nın merkezi, manastır ve mabetlerle kaplı bir dağın tepesinde olan Dalay Lama'nın (Tibet'in ruhani lideri) sarayı Potala'nın bulunduğu Lhassa'yı hatırlatır. Dünyanın Kralı'nın tahtı insan bedenine enkarne olmuş 2 milyon üstün ruh ile çevrilidir. Bunlar 'ermiş panditalar'dır."*

Onlarla savaşacak olsaydık...

"Dünyanın Kralı'nın sarayı ise yerin, cehennemin ve göğün görünür ve görünmez tüm kudretlerine sahip olan, insanların ölüm ve dirimleri için her şeyi yapabilmeye muktedir olan 'gorolar'ın sarayları ile çevrilidir. Eğer bizim çılgın beşeriyetimiz onlara karşı savaşacak olsaydı, onlar gezegenimizin yüzeyini hallaç pamuğu gibi atıp çöle çevirebilirlerdi."

Teozofi Cemiyeti'nin kurucusu H. P. Blavatsky, "Gizli Öğreti" adlı kitabında Orta Asya'nın kimi yerlerindeki yeraltı galerilerinde kilometrelerce uzunluğundaki kütüphanelerden söz ediyordu. Blavatsky'e göre bunların sayısı British Museum'daki kitapların sayısından çok daha fazladır (üstte).

Agarta'nın yeryüzündeki girişleri, "Dünya Kralı"nın kehanetleri. Sayfa 1072'de.

Bilinmeyen DÜNYASI
İNSAN BEYNİNİN UZAYIN VE ZAMANIN

Bilinmeyen'den her okuruna hediye

RUHLARIN SESİ

OLAY YARATACAK KASET

4 kupon karşılığı bedava

Dr. Konstantin Raudive, 10 yıl süren bir çalışma sonunda, ruhlarla konuşmayı başardı ve bu konuşmaları banda kaydetti.

Türkçe açıklamalı kasediniz Bilinmeyen'den

İNSAN BEYNİNİN UZAYIN VE ZAMANIN Bilinmeyen DÜNYASI

KARACAN

Ruhların Sesi kasetine nasıl sahip olacaksınız:

Yanda üçüncüsünü gördüğünüz; ilkini 41., ikincisini 42. sayımızda yayımladığımız, 4.'sünü ise 44. sayımızda yayımlayacağımız 4 kuponu dergimizden keserek bir zarf içine koyunuz. Kasedin taahhütlü olarak adresinize postalanması için, 250 TL'lik posta pulu ile birlikte kuponlarınızı adresimize yollayın. 120 dakika süreli orijinal kayıtlı "Ruhların Sesi" kasediniz hemen adresinize postalanacaktır. Dileyen okurlarımız, kasetlerini yayınevimizden de temin edebilirler. Adresimiz: Bilinmeyen Kaset Servisi, Basın Sarayı, 34410

BEDAVA, RUHLARIN SESİ KASETİ Kupon No: 3

Adınız ve soyadınız: .....

Adresiniz: .....

Sander

Benzeri bir P.C.'ye ödeyeceğiniz parayla iki yeni Amstrad P.C. alabilirsiniz.

(GERİYE DE TATİL PARASI KALIR)

YEPYENİ AMSTRAD CPC 6128, 128K RAM, 2x170KB 3" FLOPPY DİSKET.

Bir Personal Computer'a iki kat fazla para ödediğinizde iki kat fazla randıman beklemek de hakkınızdır. Başka bir PC'den Amstrad'ın iki katı randıman alabilecek misiniz? Buna ihtiyacınız var mı?

Yeni Amstrad CPC 6128'in sunduğu özelliklere bir göz atın, önce bu özellikleri sonra da fiyatını benzerleri ile kıyaslayın.

İşte 128K RAM, 48K ROM, 2x170 KB 3" floppy disket, CP/M 2.2 ve CP/M 3.1 işletim sistemleri kullanabilme özelliği, kendi özel monitörü, profesyonel klavye, LOCOMOTIVE BASIC, PASCAL, DR. LOGO, MBASIC, COBOL, C, FORTRAN, FORTH program dilleri kullanma imkanı ve geniş iş programları serisi (Genel Muhasebe, Stok Kontrol, Kartoteks, Hasta Takip, Müşteri Cari vb.)...

Tüm bunlara bir de Ekakomp ismini ve üstün servis garantisini ekleyin... Şimdi seçiminiz Amstrad'sa siz de bir çokları gibi en doğru tercihi yaptınız.

AMSTRAD

EKAKOMP

AMSTRAD'IN TÜRKİYE'DE TEK YETKİLİ TEMSİLCİSİ

EKAKOMP BİLGİSAYAR SAN. ve TİC. A.Ş. BÜYÜKDERE CAD., AYAZAĞA ASFALTI, 3 YOL No. 35, AYAZAĞA-İSTANBUL. TEL: 176 11 53 TELEX: 31050 EKAT TR.